

Utopia

News in brief, page 13

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR 4 • 1. MARS 2006 • UKE 9 • 31. ÅRGANG

LEDER
side 2

Studentene i Tromsø er driftige nok til å ta over flere av oppgavene Driv i dag lønner folk for å gjøre.

KRONIKK
side 14

"Islam" forvandles således til en aktør som kan spilles ut mot andre størrelser som "den vestlige verden".

DEBATT
side 15

Vald mot kvinner er eit av del mest omfattande brota på menneskerettane i Russland idag.

Stengte dører

Styremøtene til Studentsamskipnaden i Tromsø er lukket for offentligheten. Ingen av studentrepresentantene ser grunn til å endre denne praksisen. Side 6 og 7

Lærerutdanningen merkes av ulempene ved samlingsbasert undervisning.

Side 9

Det verste Anton Myhra vet er selvhøytidelige mennesker.

Side 12

Hvor givende er det å jobbe i pølsebod med hovedfag?

Side 10 og 11

Driv må reorganiseres

Frivillige på studenthuset mener det er på tide at de får mer innflytelse. Driv har for mange ansatte, og må bli mer studenthus enn kafè med gratisarbeidere, mener fremtredende representanter i studentdemokratiet. Side 3, 4 og 5

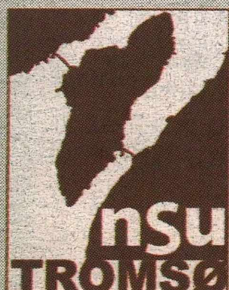
Studentstyret og Studenttinget gir deg:

Studentkonferansen 2006

torsdag 2. mars fra kl 1000 på Driv

Påmelding: Tlf: 776 44202, Epost: orgsek@sst.org.uit.no Program ligger på nett: <http://uit.no/studstyret/>

Husk valget fra 27. til og med 31. mars 2006

Emilie
Ekeberg

NYHETSREDAKTØR
nyhet@utropia.no

Nyhetsredaktør: Emilie Ekeberg
nyhet@utropia.no
 Kulturredaktør: Andreas Myrvold
kultur@utropia.no

Layoutsjef: Ingvild Buhaug
 Fotosjef: Ruth Helen Thorheim
foto@utropia.no
 IT-ansvarlig: Ole M. Scheie Anti

Clemet
Askheim

ANSVARLIG REDAKTØR redaktor@utropia.no

Omorganiser Driv

Driv har en uheldig husleieavtale. Denne har blitt brukt og brukes fortsatt som en eviggyldig unnskyldning for alle Drivs problemer. At Driv har blitt en kommersiell uteplass med gratisarbeidere, og at studenthuset i Tromsø har dobbelt så høye lønnsutgifter som Bergen, er ikke greit bare fordi denne avtalen eksisterer.

Hadde det vært slik at Driv styrket sin økonomi, ville omleggingen til aksjeselskap og det påfølgende lønns-hoppet virket mer spisselig, men dette er dessverre ikke tilfelle. Driv går fortsatt i underskudd.

Driv har gjemt seg bak husleieavtalen lenge nok. Det viser seg å være mulig og få et studenthus i Tromsø som lever opp til navnet. Den årlige tautrekkinga rundt Drivs underskudd må erstattes av mer langsiktige visjoner for å gi studentene i Tromsø et fullstendig eget hus.

Studentene i Tromsø er driftige nok til å ta over flere av oppgavene Driv i dag lønner folk for å gjøre. Med økt ansvar og innflytelse følger gjerne økt engasjement og utbytte for de frivillige. En reorganisering av Driv i retning av et studenthus, hvor de frivillige utgjorde kjernen av både driften og styringen, ville dessuten skape et sterkere eiendomsforhold til stedet blant studenter generelt. Slik det er i dag finnes det få grunner til å se på Driv som studentenes eget hus.

Det er nok av uteplasser i Tromsø. Et studenthus er det derimot mangel på.

Behagelig med lukkethet?

Studentsamskipnaden i Tromsø har nedfelt en rekke kjerneverdier som skal rettlede dem i sin drift. De skal være *nytenkende, imøtekommende, engasjerte og pålitelige*. Samtidig opererer de med lukkede styremøter uten at de argumenterer overbevisende for hvorfor det bør være sånn. At alt bør være slik det alltid har vært er ikke et godt argument.

"Never change a winning team" heter det seg, men *nytenkende* kan det neppe kalles. Man har heller ingen garanti verken for at noe som fungerer bra, alltid vil fungere bra, eller for at noe som fungerer bra ikke kunne fungert bedre. Å stenge offentligheten ute fra fora hvor det fattes beslutninger av stor betydning for alle studenter, lar seg vanskelig forene med *imøtekommethet*. Og hvordan skape *engasjement* uten at noen vet hva som foregår, eller hvordan det foregår?

Kanskje er Samskipnaden i Tromsø pålitelig, men det får vi aldri muligheten til å bedømme, så lenge avgjørelsene tas bak lukkede dører. Og hvis de er så *pålitelige* burde de ikke frykte åpenhet, snarere ønske den velkommen.

Gjennom gode etiske holdninger skaper vi trygghet både i studiehverdagen og vårt eget arbeidsmiljø. De fleste føler seg tryggere når de faktisk vet hva som foregår.

Best i verden – sykest i verden?

Kommentar

AV THERESE S. RYE

- Det er typisk norsk å være god, uttalte tidligere statsminister og hele verdens "helseguru" Gro Harlem Brundtland i forbindelse med Lillehammer OL i 1994. For litt siden kunne man lese i media at Norge for femte året på rad (!) var kåret til verdens beste land å leve i. Human Development Index (HDI), en rapport utarbeidet av FN rangerer Norge høyest i verden på grunnlag av kriterier som BNP per innbygger, helsetilbud, utdanningstilbud og en rekke andre forhold.

Greit nok at det er typisk norsk å være god, men det er visst typisk norsk å være litt sytete også. Norge topper nemlig ikke bare HDI, vi nordmenn er også verdensmestere i sykefravær og uføretrygd. Mens Norge heldigvis er et land med rela-

tivt lav arbeidsledighet, mottar samtidig over 300 000 nordmenn uføretrygd. Det utgjør 10 % av arbeidsstyrken, og jeg er overbevist om at en del av disse menneskene faktisk ikke er arbeidsuføre. En økende andel av de uføretrygdene er dessuten unge mennesker som i utgangspunktet skulle ha hele sin yrkeskarriere foran seg. Svært mange nordmenn sliter med belastningsskader, ledd- og muskelplager, og dette er selvsagt både urovekkende og ikke minst trist for dem det gjelder. Jeg prøver på ingen måte å insinuere at det ikke finnes mange mennesker som sliter med kroniske smerter. Jeg stiller ganske enkelt spørsmålstegn ved at mange mennesker blir satt utenfor arbeidslivet når de i utgangspunktet bare kunne ha trengt større variasjon i arbeidshverdagen.

Min påstand er at mange av de nordmenn som mottar uføretrygd, med litt hjelp og oppfølging, kunne fått nye og andre

arbeidsoppgaver, eventuelt tatt noen kurs eller noen år med omskolering og kanskje jobbet 50 %, i stedet for å "förtidspensjoneres" i en alder av 32 år. Det er både arbeidsgivers og arbeidstakers ansvar å forsøke å finne slike løsninger, dessverre svikter gjerne en eller begge parter her.

Ekspertene hevder at hovedårsaken til det høye antallet uføretrygdene er at vi er for lite i fysisk aktivitet, og at dette videre fører til at kroppene våre "forfaller". Det tror jeg de har helt rett i. Slik samfunnet er lagt opp i dag trenger man nesten ikke røre på seg, med mindre man gjør det for selve treningens skyld, og svært mange av oss, inkludert undertegnede, hater å trene fordi man er i elendig form og få vondt overalt bare man tenker på å gå inn døra på et treningsstudio. Det hele minner mistenkelig mye om en ond sirkel. Moralen må vel bli noe sånt som: slutt og syt og ta deg en joggetur før du går på jobb!

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40

Utropia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig

avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utropia utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse: Universitetet i Tromsø Hovedgården 9037 Tromsø

Trykk: Troms avistrykk ISSN: 0806-9611

DE FRIVILLIGE ER STYRKEN: Driv må reorganiseres, mener Hanna Bodsberg fra kafè-gruppen og Ole Scheie Anti fra rigg-gruppen.

Tid for reorganisering

- Driv må reorganiseres slik at de frivillige får mer innflytelse, sier fem av studenthusets ildsjeler.

TEKST: EMILIE EKEBERG
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Et hus som skryter av å være basert på frivillig drift, burde så klart vært drevet av frivillige. Nå er de frivillige på gulvet, sier Einar Nilsen, som er aktiv i Drivs riggegruppe. Studenthuset, som skal feire seks års fødselsdag 1. april i år, ble i 2002 gjort om til et aksjeselskap. I den forbindelse ble huset omorganisert, noe som blant annet innebar at det daværende frivillig-styret ble lagt ned. - Man har omorganisert slik at frivillige gradvis har mista innflytelse, sier Ole M. Scheie Anti, også frivillig i riggegruppa.

Studenthuset drives i dag etter en modell som både inneholder kommersiell drift og frivillig drift. Drivs øverste styre, A/S-styret, er sammensatt av både profesjonelle og studenter. Drivs om lag 120 frivillige er ikke representert i styret. - Det hadde vært en bedre ordning hvis vi var bedre representert

i organisasjonsstrukturen. Nå samles de frivillige i gangene og murrer, fordi det er dårlig kommunikasjon. Derfor oppstår det også mye rykter basert på feilinformasjon, som fører til utilfredshet blant de frivillige, sier Hanna Bodsberg, som er frivillig både i Mellom-baren og Kaféen. - Vi skulle gjerne hatt en frivillig representant i Driv A/S-styret, sier hun. Einar Nilsen fra riggegruppa er enig: - Noe er galt med organisasjonssystemet.

Høye lønnsutgifter

Driv har de seneste årene gått med betydelige underskudd. Underskuddet for 2005 kommer til å lande på rundt 1,5 millioner kroner. - Det er kjedelig at vi skal gå i underskudd, sier Bodsberg. Einar Nilsen mener ledelsen ved Driv kunne gjort mer for å få bukt med de store underskuddene. - I forhold til den dårlige økonomien har ledelsen ingen positive forslag, de innkaller i hvert fall ikke til møter blant de frivillige, sier Nilsen.

Den dårlige økonomien til Driv skyldes blant annet dels en svært uheldig husleiekontrakt, dels at Drivs lønnsutgifter er betydelig høyere enn andre av

landets studenthus. Lønn- og personalkostnadene for 2004 lå på cirka 4,7 millioner. Herav var litt over 4 millioner rene lønnsutgifter. - Lønnsutgiftene på Driv er pussige, mener både Einar Nilsen og Ole Scheie Anti.

Dekningen av fjorårets underskudd er fortsatt ikke avklart, siden Høgskolen og Universitetet ikke har blitt enige om hvordan man skal fordele underskuddet mellom seg. De frivillige håper på en langsiktig løsning på de økonomiske problemene. - Om det må reorganiseres for de frivillige eller om andre tiltak må settes i verk, det er ikke så farlig, men vi må ha et studenthus, sier Hanna Bodsberg. - De må for all del ikke legge ned Driv, sier Elisabeth Bachmann, som også er frivillig i Mellombaren på Driv. I universitetsstyret har man signalisert et ønske om å finne et annet hus enn Driv, slik at man kan eie istedenfor å leie og dermed forbedre den økonomiske situasjonen. - Vi må ha et studenthus, uansett om det er et bryggehus på kaia eller et annet hus, sier Einar Nilsen og Hanna Bodsberg.

Dårlig kommunikasjon

Driv har i dag ca. 11 ansatte, med daglig leder Kjell Arne

Gryberg i spissen. - Ledelsen er ikke synlig, vi vet ikke hva de gjør og det er en mangelfull kommunikasjon sier Einar Nilsen. Eirik Hultgren Olsen, nestleder i riggegruppa, er enig i karakteristikken - De frivillige bør ha mer kontroll, og det bør være mer kommunikasjon mellom de frivillige og daglig leder, sier han.

Driv avholder jevnlig Hovedallmøter der alle de frivillige inviteres til å delta: - Hovedallmøtene som de er i dag, fungerer ikke, sier Hanna Bodsberg. - Det burde vært bedre kommunikasjon. Hvorfor skal det være så farlig å snakke om tall?, spør Einar Nilsen.

Godt frivillig-miljø

De frivillige mener at Drivs største styrke er det frivillige miljø-

et. - Vi har et godt frivillig-miljø på Driv, med mye engasjement, sier Ole Scheie Anti og Einar Nilsen. De håper man klarer å finne løsninger på de økonomiske problemene slik at dette miljøet ikke lider skade. - De må ikke finne på å legge ned Driv, vi trives, har masse venner der, og et super miljø, sier Hanna Bodsberg. - Vi er altfor glad i Driv egentlig, jeg har tatt 60 studiepoeng der, samstemmer Ole Scheie Anti.

En ny struktur som tar bedre vare på de frivillige hadde forhåpentlig fått bukt med noen av problemene på studenthuset: - Driv må reorganiseres, slik at de frivillige får mer innflytelse, sier de fem frivillige. - Driv er ingenting uten oss, avslutter Hanna Bodsberg.

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L
www.ak.uit.no

REDAKSJONEN

Andreas Rutlin
Askild Gjerstad
Benedikte Aas
Calle Manøver

Christian Bjørnø
Elisabeth Sveistrup
Ellen Vårtun
Endre Gabrielsen

Espen Sandberg
Frithiof Eide Fjeldstad
Geir Skatdalen
Glenn Fagervik

EN KAFÉ MED GRATISARBEIDERE: Jeanine Ringstad fra Studentstyret og Lasse Rindahl fra Universitetsstyret mener ikke Driv er et fullverdig studenthus.

- For mange ansatte

Den burde være mulig å ha færre ansatte og det er beklagelig at man må bruke så mye penger på lønn, mener studentrepresentanter fra både Høgskolen og Universitetet.

TEKST: EMILIE EKEBERG
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

I dag drives studenthuset Driv etter en todelt modell, med både kommersiell drift og frivillig drift. Dette skyldes først og fremst Drivs ugunstige husleieavtale, som innebærer en årlig husleie på cirka 1,8 millioner kroner. - Universitetet og Høgskolen er ikke fremmed for tanken om et nytt hus. Det bygget vi har i dag er ikke egnet til å romme masse studentorganisasjoner, og Driv burde være noe mer enn en uteplass. Mange ønsker å eie fremfor å leie, sier Lasse Rindahl, studentrepresentant i Universitetsstyret. - Det har vært spekulert i andre bygg i byen, som ville innebære at man fremleier videre huset vi har i dag, sier Jeanine Ringstad, velferdsansvarlig i Studentstyret.

Bryggehuset som huser Driv i dag leies av Studentsamskipnaden i Tromsø. Husleieavtalen går ikke ut før om seks år. - Studentsamskipnaden har hatt jurister på saken. Det vil koste mye å si opp husleieavtalen, men man kan viderefremleie huset, sier Rindahl. - Man må først utrede om det er en reell mulighet. Når husleieavtalen

går ut i 2012 kunne jeg tenkt meg et annet hus med et større konsertlokale, sier leder for Studenttinget ved Høgskolen, Renate Walberg.

For mange ansatte

Studenthuset i Tromsø utmerker seg fra studenthus i resten av landet med sine høye lønnsutgifter. I blant annet Trondheim og Bergen ligger personalkostnadene lavere, på tross av betydelig større hus. - Det er beklagelig at vi må bruke så mye penger på lønn. Det hadde vært ideelt om de frivillige organisasjonene kunne ta noen av jobbene, sier Rindahl.

Per i dag utgjør Drivs ansatte 11 årsverk - Det er forsvarlig å ha en daglig leder og en styreleder som er ansatt, men det burde være mulig å ha færre ansatte i Tromsø, slik som man har det i eksempelvis Studenthuset i Bergen, mener Ringstad.

Må bli studenthus

I dag er det ingen studentorganisasjoner som holder fast til på Driv. Det er mulig for studentorganisasjoner å låne lokalene i 3. og 4. etasje, forutsatt at lokalene ikke bookes av eksterne organisasjoner eller bedrifter. - Driv er ikke et ordentlig studenthus i dag, det er ikke aktivitet fra studentorganisasjoner der. For å være et studenthus må vi få bort den kommersielle driften og fjerne mange av de ansatte, sier Ringstad. Studenttingets leder deler denne holdningen. - Jeg vil gjerne ha et hus som kan være et studenthus, der man slipper ekstern virksom-

het, sier Walberg.

Ser du for deg en modell som ligner mer på den de har i Bergen? - Man kan godt sammenligne mer med Bergen, men man må samtidig huske på at studentene i Tromsø må skape sitt eget hus, uavhengig av hvordan de har det i andre byer, sier Ringstad fra studentstyret, og fortsetter: - Driv er en kafé med gratisarbeidere. I Bergen drives

Kvarteret av studentene, i motsetning til Driv der ledelsen bestemmer mye av det som skjer på huset.

Burde man gitt de frivillige mer innflytelse på Driv? - Det er veldig trist hvis de føler de ikke har innflytelse, det kan føre til at man mister de frivillige, sier Ringstad. - Driv går gjennom en evaluering nå, jeg håper de tar sånne ting med seg. Uten de

frivillige hadde man ikke hatt et studenthus, sier Walberg.

- For den økonomiske situasjonen er reorganisering alene ikke en løsning. Men det er viktig at studentene er tungt inne i driften av Driv, sier Rindahl. - På grunn av den dårlige økonomien blir Driv presset til en mer og mer kommersiell linje, det har blitt en ond sirkel, avslutter han.

Behersket selvkritikk

Ledelsen på Driv har kuttet noe av lønnsutgiftene og synes det er uheldig hvis de frivillige føler de har lite innflytelse.

TEKST: EMILIE EKEBERG

- Vi har ukentlige møter der både kulturstyreleder og driftstyreleder er med. De er begge representanter for de frivillige, forteller Tone Myklevoll, student og styreleder på Driv. - De frivillige har definitivt innflytelse, sier daglig leder, Kjell Arne Gryberg.

Da Driv ble omgjort til et aksjeselskap i 2002 ble det daværende frivilligstyret lagt ned. I Drivs øverste styre sitter det studentrepresentanter, men ingen representanter for de mellom 120 og 150 frivillige som jobber på Driv. - A/S-styret ser på

økonomien til Driv. De har ikke noe med den kulturelle driften av Driv å gjøre. Det er opp til generalforsamlingen, som er Studentsamskipnaden, om man vil endre vedtektene og ha en frivillig inn i A/S-styret, sier styreleder Myklevoll.

Må ha mange ansatte

Driv har 4,7 millioner i lønnsutgifter, noe som ifølge ledelsen skyldes at studenthuset må drives delvis kommersielt. - Hadde vi vært et studenthus som for eksempel det i Bergen kunne vi hatt færre ansatte, det er ingen tvil om at det mest optimale hadde vært å eie et hus, men fordi vi har en todelt drift må vi ha så mange ansatte som vi har i dag, sier Myklevoll. - Vi har høye lønnsutgifter, men de blir kuttet med cirka en million i år. I perioder har vi hatt lite frivillige, så da har vi måttet betale oss fra ting, sier Gryberg. Selv har den daglige lederen, ifølge

tall fra Brønnøysundregisteret, bortimot 450.000 i årslønn på Driv.

Stemmer det at Driv en kafé med gratisarbeidere? - Driv er mer enn det. Men jeg skjønner at det kan se ut som det for noen. Vi vil gjerne ha flere studentorganisasjoner til å bruke huset sier Gryberg. Verken styrelederen eller den daglige lederen vil ta det fulle ansvar for at frivillige føler de har liten innflytelse. - Det er veldig dumt hvis noen føler det er dårlig kommunikasjon, det vil vi gjøre noe med men noen vil kanskje alltid føle det slik i en stor organisasjon sier Gryberg. Styrelederen mener det er viktig å sette i gang tiltak slik at de frivillige føler seg ivaretatt. - Det må vi lytte til og gjøre noe med. Men de frivillige må også være interessert å søke informasjon selv, avslutter Myklevoll.

IKKE UMULIG: En løsning på Drivs ugunstige husleieavtale er vanskelig, men ikke umulig.

Vrien leieavtale

Det er vanskelig, men ikke umulig, å gjøre noe med den ugunstige avtalen til Driv.

TEKST: EMILIE EKEBERG
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Det gule bryggehuset som i dag rommer Tromsøs studenthus har en husleie på cirka 1,8 millioner i året. Det er Studentsamskipnaden som står som leier av huset, inntil husleieavtalen løper ut i 2012. Både i Universitetsstyret, Studentstyret og Studenttinget ser man fordelene studentene i Tromsø ville hatt av å eie sitt eget hus.

- Det er mange som tenker høyt her. I Studentsamskipnaden ser vi først og fremst på hvilke alternativer som ligger i huset vi har i dag, sier administrerende direktør i Studentsamskipnaden, Ben Schei.

Husleieavtalen til Driv er unndratt offentligheten. Studentdemokratiet har dog tilgang til avtalen under forutsetning av at den ikke viderefremmes. I forhold til videreleie av Driv hersker det full avtalefrihet mellom partene. Det vil si at mulighetene for å eie sitt eget studenthus avhenger av klausulene i avtalen. - Det er en begrensning i fremleieavtalen,

der det står at vi bare kan leie videre til aksjeselskaper der vi selv har aksjemajoritet, forteller Schei.

Studentsamskipnaden har full frihet til å opprette datterselskaper, så slik sett er ikke en løsning på dagens ugunstige situasjon utenkelig. - Å videreleie

huset og kjøpe et annet bygg til studenthus ville blitt vanskelig, men det er ikke umulig, avslutter Samskipnadsdirektøren.

Fakta Driv

Nøkkeltall sammenlignet med studenthusene i Trondheim og Bergen (Alle tall fra 2004).

Driv:
Antall frivillige: 120 - 150
Antall ansatte: 11 årsverk
Omsetning: 15,2 millioner
Resultat: -1,2 millioner
Personalkostnader: 4,7 millioner

Kvarteret i Bergen:
Antall frivillige: Ca. 400
Antall ansatte: 2 heltid, 3 sivilarbeidere og 10 driftsledere, som kompenseres for hver enkelt vakt

Omsetning: 14,5 millioner. Den kulturelle driften er overlatt til organisasjoner med helt separat økonomi, dermed kommer ikke inntekter fra konserter og lign. med på regnskapet.
Resultat: -342 202
Personalkostnader: 2,5 millioner

Samfundet i Trondheim:
Antall frivillige: Ca. 1250
Antall ansatte: 5 heltid (23 deltid)
Omsetning: 25,1 millioner
Resultat: 1,8 millioner
Personalkostnader: 4,3 millioner

STUDENTSAMSKIPNADEN

Søknadsfrister barnehageplasser

Vi minner om at fristene for å søke om barnehageplasser i Studentsamskipnadens barnehager høsten 2006 nærmer seg.

Årets frister er:

- 1. april for studenter
- 15. mars for ansatte, stipendiater og doktorgradsstudenter ved Universitetet i Tromsø

Fristene gjelder også nye Universet studentbarnehage, som åpner på campus august 2006.

Søknadsskjema og mer informasjon fåes her:

Vev: www.sito.uit.no

Tlf: 77 64 90 01

E-post: rita.heimland@sito.uit.no

Kommentar

Om å slutte fra "er" til "bør"

Studentsamskipnaden i Tromsø disponerer over 400 kroner i semesteravgift fra hver av oss studenter, i alt cirka 7 millioner i året. At vi da ikke har innsikt i hva som foregår på styremøtene deres, er ganske urovekkende. Det som er enda mer urovekkende er at ingen av representantene i SiTø's styre som Utopia har vært i kontakt med, mener det er en god ide å åpne møtene.

Vi har blitt møtt med argumenter om at det er nødvendig å bevare styrets kollegiale form, at det er konsensus for "studentvennlighet" blant representantene og at ting fungerer bra slik de er nå – men hvordan vet vi det? Riktignok ligger referatene og vedtakene "ute til alle å lese", men dette betyr uansett ikke at problemet er løst. Når man ikke har innsikt i debattene som foregår i styret og i hva de ulike representantene stemmer, så kan man ikke snakke om åpenhet og innsikt.

Når styrerepresentantene sier man ikke skal tukle med denne ordningen fordi den fungerer som den skal, så er det å ta en slutning fra "er" til "bør" som jeg mener er problematisk. Om enn hvor bra ting faktisk fungerer under dagens forhold, så har man ingen garanti for at det alltid vil være slik.

Denne saken er av en ganske simpel prinsipiell art: Studenter bør ha krav om innsikt i hvordan deres egen semesteravgift fordeles og om de som skal representere studentene faktisk gjør akkurat det. Det vet vi ikke noe om idag.

AV JØRN NORMANN PEDERSEN

Styret i SiTø vil ikke åpne møtene

Ingen av de tre studentrepresentantene vil gå inn for å åpne styremøtene til Studentsamskipnaden i Tromsø.

TEKST: EMILIE EKEBERG / JØRN NORMANN PEDERSEN
ILLUSTRASJON: INGILD BUHAUG

- Det er enklere med en lett tone på styremøtene, for da klarer folk bedre å si sine meninger, sier Guro Mariann Fosse, høgskolestudentenes representant i Studentsamskipnadens styre. Ingen av de tre studentrepresentantene i styret vil gå inn for å åpne styremøtene til Studentsamskipnaden i Tromsø.

Både Universitetsstyret og Studentstyrene ved Universitetet og Høgskolen har åpne møter. Studentsamskipnaden velger selv hvorvidt man vil gi offentligheten adgang til styremøtene sine. Ingen av de styremedlemmene Utopia har snakket med ønsker å åpne dørene for offentligheten.

Kollegial form

Styreleder og universitetsstudent, Tor Arne Morskogen, har ikke lyst til å endre på dagens praksis. – Jeg mener styremøtene fungerer bra som det er i dag, det er ingen grunn til å endre på noe som fungerer, sier han.

Slik ordningen er idag er referater fra orienteringer og vedtak som gjøres i Studentsamskipnaden tilgjengelige for alle. Hva de ulike styremedlemmene har stemt under behandlingen av vedtak fremgår ikke av referatene. Styrelederen mener ikke denne ordningen er problematisk. – Jeg mener det er et poeng å bevare styrets kollegiale og konsensusbaserte form. Jeg frykter at styret kan bli for institusjonelt bundet om man åpner møtene, sier Morskogen.

Heller ikke universitetsstudent Jørg Skanding anser det som problematisk at møtene er lukkede: – Studentene er representert i styret, og får full rapport. Jeg ser derfor ingen spesiell grunn til at møtene skal åpnes.

Vil ikke følge Bergen

I fjor valgte Studentsamskipnaden i Bergen å gi offentligheten tilgang til sine styremøter, blant annet ut fra prinsippet om at det bør være lukking som skal begrunnes og ikke omvendt. Dermed ble de den første Studentsamskipnaden i landet som åpnet møtene sine.

Britt Elin Steinveg, Høgskolens direktør og representant i SiTø, mener ikke at åpenhetsprinsippet er et overbevisende argu-

ment. – Styremøtene fungerer veldig greit. Jeg har ikke få forelagt gode argumenter for å åpne styremøtene, sier hun.

Heller ikke ansatt-representant fra Studentsamskipnaden i Tromsø, Beate Pettersen, har planer om å følge eksemplet Bergen: – Jeg er ikke for å åpne styremøtene på et generelt grunnlag, det må være litt å hengig av saken. I enkelte saker kan vi kanskje åpne styremøtene, avslutter hun.

Dette er saken

I motsetning til både Studentstyret og Universitetsstyret har Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) lukket sine styremøter for offentligheten.

SiTø sitt styre består av 8 personer. 3 av disse er studenter, hvorav 2 er studenter fra universitetet og 1 er student fra Høgskolen. Styreleder er student og har dobbelstemme.

Et flertall av styremedlemmene, herav alle studentene, er mot å endre praksis og gi offentligheten adgang til styremøtene. Studentsamskipnadene i Trondheim og Oslo følger samme praksis, mens Studentsamskipnaden i Bergen, ut fra et prinsipp om åpenhet, valgte å åpne sine styremøter i fjor.

VIL IKKE HA FLERTALL: Styreleder i Studentsamskipnaden, Tor Arne Morskogen, synes dagens ordning er uproblematisk.

Studenter i mindretall

Studentsamskipnaden i Tromsø er den eneste i landet uten studentflertall.

- Uproblematisk, mener styreleder Tor Arne Morskogen.

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN / EMILIE KEKEBERG
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Til tross for at Studentsamskipnaden ifølge lov om samskipnader skal organiseres som "en enhet studentene har stor innflytelse over", er studentrepresentantene ved Samskipnaden i Tromsø i mindretall. Styreleder i Samskipnaden, Tor Arne Morskogen, mener dette er helt uproblematisk under dagens situasjon. - Det har historisk utviklet seg en ganske kollegial holdning i styret til Studentsamskipnaden i Tromsø, hvor man har klart å etablere en konsensus om at studentenes interesser blir tatt med i vurderinga og hørt, enda man ikke har flertall av studenter i styret, sier han. I tillegg mener Morskogen et studentflertall kun vil være relevant i det man har en situasjon med kampvoperinger i Samskipnadens styre, noe som ifølge ham selv ikke er tilfellet i dag.

I tillegg peker Morskogen på at studentstyret ved Universitetet og Studenttinget ved Høgskolen er med i mange saker, hvor

Samskipnadens styre synes det er vanskelig å komme til en beslutning som er representativ for studentene. - Studentens interesser blir hørt. Jeg får henvendelser fra studenter jeg tar videre til styret og studentdemokratiet er med på mange beslutninger, så slik jeg ser det fungerer ting bra slik de er nå. Det er ingen grunn til å tukle med noe som fungerer, sier han.

Vil ikke ha flertall

Det er opp til studentene selv om man vil ha flertall i styret. I Samskipnadsloven § 6 heter det: "Studentene skal være representert i styret. Dersom de ønsker det, kan studentene velge å ha flertall av stemmene i styret." - Jeg ønsker ikke flertall på nåværende tidspunkt. Studentsamskipnaden fungerer

godt med styreordningen som er i dag, sier studentstyreleder Frode Henriksen.

Leder for Studenttinget ved Høgskolen er enig i studentstyrelederens vurdering: - Det har ikke vært flertall på en stund, og det har fungert fint uten. At vi har en student som styreleder i en heltidsstilling sikrer at studentene i Tromsø forvalter sine egne penger, sier Renate Walberg, leder i Studenttinget ved Høgskolen.

Velferdsansvarlig i Studentstyret er ikke enig i at ordningen helst skal være som det alltid har vært: - Det bør være studentflertall. Studentene må forvalte sine egne penger, sier Jeanine Ringstad.

STUDENTSAMSKIPSNADEN

Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) er en velferdsorganisasjon for byens universitet- og høyskolestudenter. SiTø eier og driver blant annet studenthybler, studentbarnehager, kantiner, Studentidrettshallen KRAFT og studenthuset Driv. Alle studenter må betale semesteravgiften til Studentsamskipnaden før de kan registrere seg som student

ved Universitetet i Tromsø eller Høgskolen i Tromsø. Semesteravgiften går tilbake til studentene i form av økonomisk støtte til studentstyrene og ulike studentforeninger. Studentene bestemmer selv om de vil ha flertall i samskipnadens styre. Studentene i Tromsø er de eneste i landet som har frasagt seg flertall.

Daughter of rock!

Topper fra kr 149,95
Jeans fra kr 399,95

Kimberly Stewart

BLEND

Jekta Storsenter Øst 77 68 49 89
Amfi Pyramiden 77 65 28 98
www.blendofamerica.com

10% STUDENTRABATT
ved fremvisning av studentbevis

Gjelder til 15. mars

INTERNASJONAL STUDENTSOLIDARITET: Studentstyreleder Frode Henriksen mener vareboikott av Israel er utenfor studentstyrets virkeområde

Rammer for studentpolitikk

Studentstyret ved Universitetet i Tromsø skal ikke lenger behandle politiske saker som ikke berører studenter direkte. Det vedtok studentstyret da de møttes onsdag 22. februar.

TEKST: IDA LØKEN KILLIE OG EMILIE EKEBERG
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

På studentstyremøtet 22. februar ble det lagt fram et forslag til vedtak fra studentstyrets arbeidsutvalg (AU) hvor de avgrensner sitt virkeområde til å fungere som et organ som skal behandle saker av utdanningspolitisk karakter. I vedtaket heter det også at "som hovedregel ønsker Studentstyret ikke å ta stilling til spørsmål som ligger utenfor Studentstyrets virkeområde. Studentstyret mener dette prinsippet i all hovedsak ikke bør fravikes." Resolusjonen ble enstemmig vedtatt.

Forslaget fra AU kommer som en følge av en debatt som oppstod på forrige studentstyremøte om boikott av israelske varer. Boikottsaken har satt i gang en debatt både i Studentstyret og blant studentene på campus om hvorvidt Studentstyret skal ta stilling i saker av utenrikspolitisk karakter.

Gudbrand Quale, som i forkant av studentstyremøtet satte i

gang en underskriftskampanje mot at Studentstyret skal ta stilling til saker som ikke berører student- og utdanningspolitikk, oppfordret Studentstyret til å vedta resolusjonen fra AU. – Studentstyret skal være en interesseorganisasjon. I slike intrikate saker, som boikott av Israel, må folk få bestemme selv hva de skal mene. Saker som denne må komme fra rota, og ikke fra toppen, sa Quale i debatten.

Fortsatt internasjonal solidaritet

Under behandlingen av saken ble det satt spørsmålsteget ved hvorvidt denne resolusjonen innebar begrensninger i forhold til tidligere solidaritetsprosjekter retta mot HIV-rammede og den pågående kampanjen for demokratisering av Hviterussland. – Vi kan støtte Hviterussland fordi vi støtter medstudenter i Hviterussland, denne resolusjonen stopper ikke muligheten til å ytre seg i saker som går utenfor vår egen campus, sa Anders Slettevoll fra Moderat Liste.

Studentstyrelederen bekreftet

at vedtaket ikke var ment til å sette en stopper for saker som tar for seg internasjonale spørsmål, så lenge sakene handler om studenter. – Det er på ingen måte meningen å sette en stopper for internasjonal solidaritet. Men Studentstyret skal ikke distraheres med saker som vareboikott av en annen stat, sa Frode Henriksen.

Velferdsansvarlig i Studentstyret, Jeanine Ringstad, understreket at boikott-saken har vært behandlet grundig i diverse komiteer og utvalg, og sa seg enig i at det kan være vanskelig for særlig fakultetsrepresentantene, som utgjør flertallet av studentstyrets representanter, å ta stilling i kontroversielle utenrikspolitiske saker som boikott av Israel. – Hadde resolusjonsforslaget fra Palestina-komiteen hatt en studentvinkling hadde den nok vært mer spiselig for studentstyret, sa Ringstad under debatten.

Leder for Palestina-komiteen, Astrid Eriksen, som leverte resolusjonsforslaget om boikott av israelske varer til studentstyret før forrige møte, er skuffet over vedtaket som ble gjort av studentstyret: – Det hadde vært greit om de stemte over det, og bestemte seg for å være mot boikott, men å ikke ta stilling til

det, mener jeg er feigt.

Nasjonal enighet

Norsk Student Union (NSU) ville sannsynligvis håndtert boikott-saken på samme måte som Studentstyret i Tromsø, selv om det ikke finnes et lignende vedtak på nasjonalt plan: – Nei, det er ikke nødvendig. Alle har en forståelse av at NSU jobber med studentpolitikk. Dette er det bred enighet om, sier leder for NSU, Jørn Henriksen.

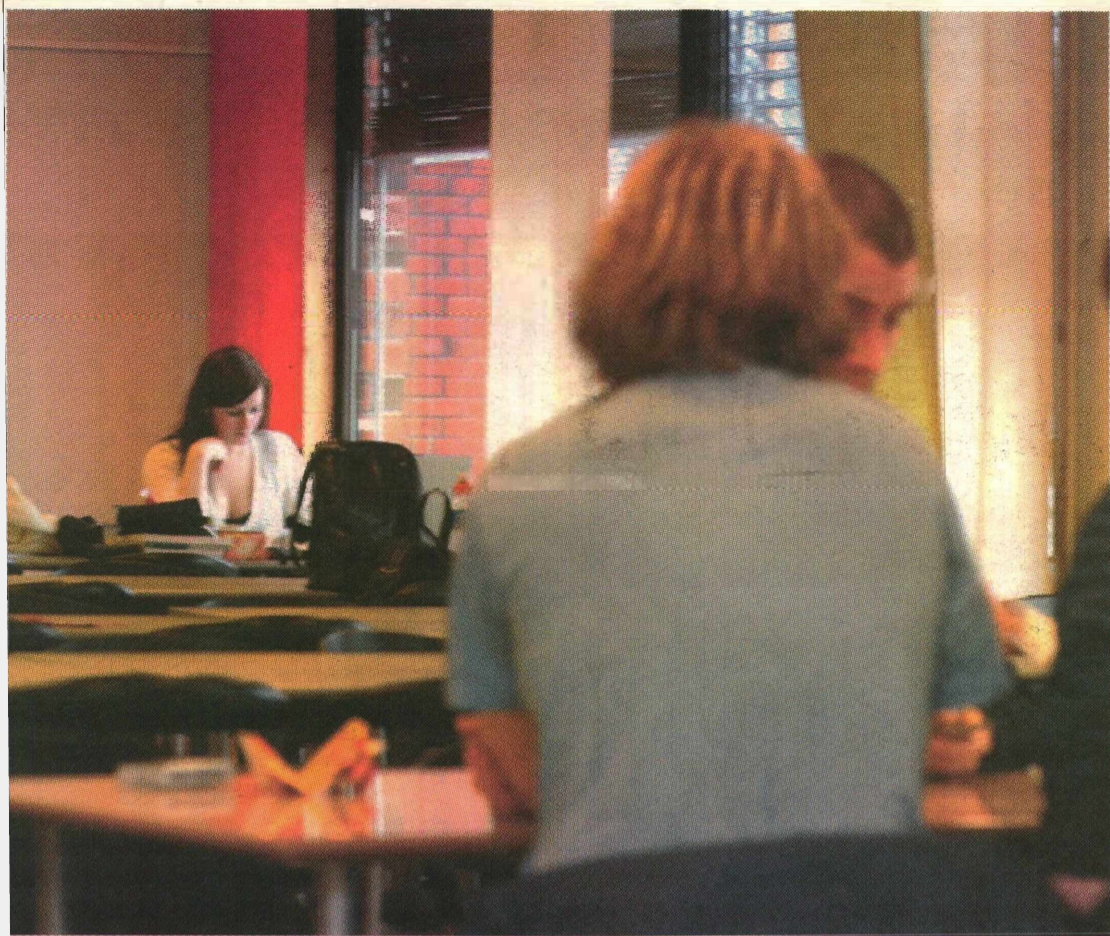
Han legger til at NSU tidligere har valgt å ikke realitetsbehandle saker som går utover dette virkeområdet. – Vi er engasjerte i internasjonale spørsmål så lenge de er studentrelaterte, sier Henriksen og viser til NSUs solidaritetsarbeid med Hviterussland, og tidligere solidaritetsprosjekter rettet mot studenter i Serbia, Colombia og Zimbabwe.

PRINSIPPRESOLUSJONEN

"Studentstyret ser det som sin politiske hovedoppgave å fungere som et organ som jobber for å bedre og beskytte studentenes rettigheter og interesser innenfor spørsmål av utdanningspolitisk karakter (herunder, men ikke avgrenset til, faglige og studentsosiale saker). Som hovedregel ønsker studentstyret ikke å ta stilling til spørsmål som ligger utenfor studentstyrets virkeområde. Studentstyret mener dette prinsippet i all

hovedsak ikke bør fravikes.

Studentstyret anser det som ønskelig og særdeles positivt at det i studentmassen er en bred debatt om politiske spørsmål, og ønsker å bidra til at studenter som vil engasjere seg får best mulige vilkår. Dette gjøres blant annet gjennom å tildele oppstartsstøtte, driftsstøtte og prosjektstøtte til ulike studentforeninger som jobber med slike spørsmål."

Misnøye på lærerutdanningen

Samlingsbasert undervisning ødelegger studentmiljøet på lærerutdanningen ved Høgskolen i Tromsø.

TEKST: MAGNUS A. HOLTE
 FOTO: GOTTFRIED GUNDERSEN

Frem til i fjor høst var allmennlærerutdanningen delt opp i to separate kull – et for stasjonære studenter med ukesundervisning, og et samlingsbasert kull for distriktsstudenter og etterutdanningsstudenter. Nå er all undervisning for tredje- og fjerdeårsstudentene, som har to fag i året, slått sammen til ren samlingsbasert undervisning, med 8 samlinger per fag. Men selv om ledelsen ved avdelingen for lærerutdanning mener sammenslåingen har båret frukter, er det delte meninger om den nye ordningen.

Misnøye på enkelte fag
 Juro Fosse, leder for studentstyret ved Avdeling For Lærerutdanning, sier oppfatningene blant studentene spriker når det gjelder den nye samlingsbaserte undervisningsformen. Mens studenter på realfag og samfunnsfag ikke føler at de taper så mye på den nye ordningen, er misnøyen størst hos

studenter på språklige og praktisk-estetiske fag.

- Kontinuiteten i disse fagene er borte og det er særlig her at kontinuitet er spesielt viktig for studentenes utvikling, påpeker hun. Fosse får støtte av lærerne.

- I de praktisk-estetiske fagene er en jevn progresjon av stor betydning. Hvis man for eksempel skal lære seg å spille et instrument, er kontinuiteten viktig, sier Tor Anton Sørensen, musikk lærer ved lærerutdanninga.

Dårligere sosialt miljø

Lederen for studentrådet mener at det dårlige sosiale miljøet det legges opp til er en av de mest negative konsekvensene av den samlingsbaserte undervisningen. De gamle klassene fra de to foregående skoleårene er brutt opp, og studentene forteller at de savner å treffe hverandre i gangene, i kantina eller på lesesalen. Siden det er så lang tid mellom samlingene, kan det nå gå flere uker mellom hver gang de tidligere klassekameratene treffes.

I de praktiske fagene er det dessuten obligatorisk oppmøte. Hvis man skulle være så uheldig å bli syk under ei samling, kan man risikere oppimot

10-20% fravær i faget i og med at det bare er 8 samlinger per fag. Studentene fikk heller ikke informasjon om omleggingen og enkelte hevder de trolig hadde flyttet til en annen hvis de hadde visst det tidligere.

Studieleder på allmennlærerutdanningen, Fredrik Fagertun, sier han har full forståelse for ulempene omleggingen har medført studentene. - Særlig studentmiljømessig ser vi ulempene den samlingsbaserte undervisningen har medført, sier Fagertun. Likevel mener han situasjonen er noe overdramatisert. Siden fagvalgene på tredje og fjerde året er valgfrie, forteller Fagertun at klassene ville blitt splittet opp uansett om studentene hadde ukesbasert undervisning. Samtidig innrømmer Fagertun at informasjonen kan ha vært for dårlig. - Det sto nok ingenting i brosjyrene våre om undervisningsformen på skolen, medgir han.

Bredere studietilbud

Fagertun forteller at de utdanner tre typer studenter: vanlige stasjonære studenter, distriktsstudenter og studenter som ønsker etterutdanning etter at de har startet i jobb. Etter sam-

menslåingen ble de i stand til å tilby et mye bredere fagtilbud på de to siste årene av utdanninga. - Med den nye ordninga kan alle få det samme tilbudet. Alternativet hadde vært å kjøpe separate tilbud til de ulike studentgruppene, med et mindre fagtilbud, sier Fagertun.

- Hensikten ved omlegginga var å øke rekrutteringsgrunnlaget til de ulike fagtilbudene, for på den måten å få fylt opp de forskjellige fagene gjennom en større studentmasse enn tidligere år. Dette har faktisk vært et studentkrav i lengre tid. Mange etterspør denne type utdanning på grunn av bo- og jobbsituasjon, hevder Fagertun og legger til at dette foregår innenfor de samme økonomiske rammene som tidligere.

- Vi tilbyr 8-10 flere fag nå enn tidligere og det er særlig studentene på etterutdanning og fjernundervisning som merker denne endringen, i og med at

de hadde det mest begrensede tilbudet tidligere, forteller Fagertun.

Stor evaluering til våren

Fagertun tror ikke den nye undervisningsformen vil resultere i færre søkere på lærerutdanningen. - Misnøyen ville vært enda større dersom man mistet omtrent halvparten av fagtilbudet ved avdelinga, mener han. Likevel sier Fagertun at det skal holdes en større evaluering til våren, hvor både studenter og lærere kan få si hva de mener om saken. Evalueringen skal avdekke hvor mange og hvilke studenter som er misfornøyd med den samlingsbaserte undervisningen, samt på hvilke fag misnøyen er størst. - Det kan være aktuelt å legge noen fag tilbake til ukesbasert undervisning, dersom flertallet på disse fagene er misfornøyd med dagens ordning. Det avhenger av hva evalueringa viser oss, avslutter Fagertun.

AKADEMISK KVARTER
 BOKHANDEL
www.ak.uit.no

MAMMUT
 BOKSKRED

Mammutsalget starter 6. mars

Kom innom og hent katalog

Vi studenter har atter en gang fått kjeft for å være late. Vi kan skyldes hva er det egentlig som feiler det?

ANTIPELAGOGIKK: Atle Måseide har i årevis vært opptatt av det norske utdanningssystemet.

- I dag er det lettere å få tak i en samfunns- viter enn en rørlegger, og den siste er ikke det minst viktige i vårt samfunn.

TEKST: CLEMET ASKHEIM
FOTO: MARTHE NUSTAD

Nylig kunne man lese på forsiden av Dagbladet at studentene i Norge er late. Ifølge Atle Måseide, førsteamanuensis i filosofi ved Universitetet i Tromsø begynner problemet i grunnskolen. – Utspillet til Kai A. Olsen i Dagbladet, tolker jeg slik at problemet er at forutsetninger for å møte et studium ikke er til stede på samme vis som tidligere. Jeg mener problemene begynner helt fra grunnskolen av. Elevene lærer ikke arbeidsvaner, heller ikke god selvdisiplin, og har derfor problemer med å takle overgangen til høyere utdanning. Undervisningen fra barneskolen til og med videregående skole er elevsentrert, ikke

fagsentrert. Det er elevens krav og interesser som teller, ikke fagene krav. Problemene vi får i høyere utdanning er i stor grad et etterslep etter grunnopplæringen. Fagene og deres innhold er fratatt sin autoritet. Elevenes antatte interesser blir det viktige. Dermed fratras lærerne sin legitime saklige autoritet, sier Måseide.

Hvem mener du har hovedansvaret for situasjonen vi har i dag? – Utdanningspolitikere er ansvarlige. I tillegg kommer omsorgspedagogene som har gitt dem tilsynelatende vitenskapelige begrunnelser for tiltakene. Mer allment har vi fått en situasjon der den såkalte «signifikante andre» er flyttet fra voksenverdenen til elevenes jevnaldrede. Dette mener jeg er negativt på flere måter, blant annet fordi voksenrollen sosialt og i skolen må være tydelig og ha autoritet, ikke fordi man er voksen, men på grunn av at voksne har kunnskaper som faktisk er relevante for

unge, og fordi fagene det undervises i, ter seg som irrelevante om de mister sin autoritet. Tanken om ansvar for egen læring, som elevene lærer opp i helt fra grunnen av, følges ikke opp av krav om at elevene også må stilles til ansvar for det de lærer, eventuelt ikke lærer.

For stort antall studenter?

Ifølge Atle Måseide kan det være problematisk at universitetene i for høy grad har blitt masseutdanningsinstitusjoner. – Det kommer an på hvilke kriterier og målsettinger man legger til grunn. Jeg vil si at antallet studenter, i hvert fall på en del fag, er større enn det som er fornuftig. Jeg synes ikke universitetene bør være masseutdanningsinstitusjoner, først og fremst fordi vi deltar i en internasjonal konkurranse, der andre enn oss setter standarden for hva som er faglig solid. Det er dessuten et tankekors at på samme tid som det kan være svært vanskelig å få tak i håndverkere, går det folk med

hovedfag rundt og er arbeidsledige. Det har vært en utdanningspolitisk målsetting at et ikke-elistisk utdanningstilbud skal bryte ned klasseskiller og akademisk snobberi. Men det motsatte har skjedd. Skulle universiteter og høyskoler bidra til å bryte ned slike skiller i kraft av å være masseutdanningsinstitusjoner, burde også all yrkesopplæring gå gjennom et slikt system. I dag er det lettere å få tak i en samfunnsviter enn en rørlegger. Og den siste er ikke det minst viktige i vårt samfunn, sier han.

Mange ville hevde at det ligger en egenverdi i at mange har høy utdanning, vil du si deg enig i det? – Igjen kommer det an på hva man skal legge til grunn, men hvor givende er det å jobbe i pølsebod med hovedfag? Det er også merkelig at høy utdanning alltid er akademisk. Ville det ikke være like bra om alle hadde en utdanning og et yrke de trivdes med, og som det i tillegg var relevant etterspørsel

etter? Husk, en dyktig håndverker er på sine premisser bedre utdannet og har høyere kompetanse enn en middelmådig master i et eller annet emne sier Måseide.

Carl I Hagen mangler kunnskap

Atle Måseide tror ikke nødvendigvis at folk som har gjennomgått høyere utdanning i en eller annen form vil være mer kritiske og reflekterte enn de ville vært uten. – Det finnes mange måter å være kritisk på. I dag er det veldig lett å være veldig kritisk til det meste. Når sosialordninger etc. mister sin autoritet, er intet lettere. Noe annet er saklig fundert kritikk. De krever innsikt i saken. Jeg mener og har god grunn til å påstå at vi har et skolesystem som ikke gir elevene en tilstrekkelig mengde av grundig kunnskap. Hypotesen min er at dette er noe av forklaringen på Carl Hagen sin store oppslutning i Norge i dag: Mangler kunnskap, appellerer lette løsninger

stemet, men

Gjerne flere studenter

- Styrken til det norske utdanningssystemet er at vi utdanner mange mennesker, mener Odd Einar Dørum, medlem av Stortingets Kirke-, utdannings- og forskningskomité.

TEKST: CLEMET ASKHEIM

I Dagbladet 14. februar gikk professor Kai A. Olsen hardt ut mot dagens studenter og kalte dem svake og late. Løsningen hans var å stille høyere krav til studentene. Odd Einar Dørum, medlem av Kirke-, utdannings- og forskningskomiteen, mener det ikke er så enkelt. - Hans utspill er en engasjert fagmanns

rop om stopp og tenk dere om. Vi må ha tilstrekkelig kunnskap på alle områder i samfunnet. Å utdanne færre er ikke veien å gå, snarere tvert imot. Det er bra at mange tar høyere utdanning, og var det opp til meg kunne det gjerne vært flere, sier Dørum.

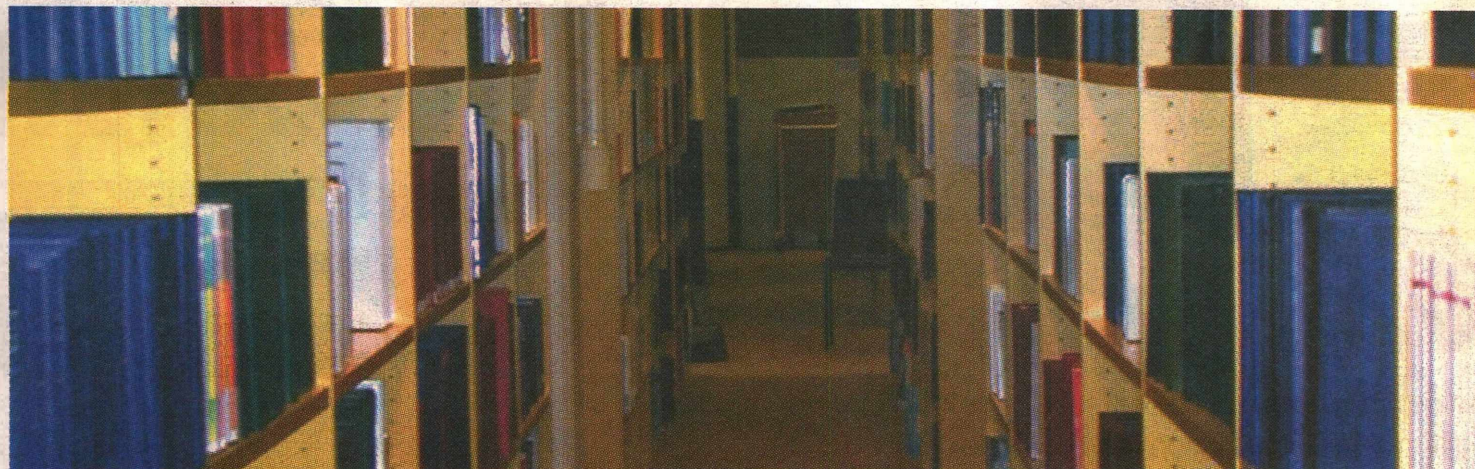
Du synes ikke vi burde vi tenke mer i elitebaner og dyrke frem de flinke? - Det vil alltid være slik at noen er bedre og flinkere enn andre, både når det gjelder den enkelte student og når det gjelder hele institusjoner. I Norge gjenspeiles dette blant annet gjennom opprettelsen av sentre for fremragende forskning. Dette er ingen motsetning til kvalitet for øvrig, hevder Dørum.

Ikke alle kan gjøre det samme

Ifølge Dørum burde det å gjøre akademisk karriere ikke nødvendigvis belønnes mer. For å stimulere flere til å forsøke en slik vei og dermed spisse konkurransen og kanskje også nivået må samfunnet ta inn over seg at man trenger folk med høy utdanning. - Det er allerede mange som søker mot akademiske karrierer og jeg tror fokuset heller må være at ikke alle kan gjøre det samme. Vi må få folk til å være stolte av det de gjør, uansett om det er å jobbe som stipendiat ved et universitet, eller det er å jobbe som baker. Jeg tror uansett at lønn alene ikke er veien å gå. Respekt for lærere og forvaltere av kunnskap er et moment jeg er opptatt av. Vi har et samfunn

med mange akademikere, men jeg synes ikke samfunnet tar dette tilstrekkelig inn over seg. Vi henger igjen i en tenkning som ikke samsvarer med dagens virkelighet, mener Dørum.

Hva mener du er den største styrken og den største svakheten ved utdanningssystemet i Norge? - Styrken mener jeg helt klart er at vi utdanner mange mennesker. Svakheten er at vi ikke fokuserer nok på yrkesretta høyere utdanninger og at vi ikke satser nok på realfag, konstaterer Dørum og avslutter med å påpeke viktigheten av å utdanne flinke lærere som kan stoffet de skal formidle.

på komplekse problemer. Paradokset er at det sosialdemokratiske utdanningsidealet i så fall er blitt Frp sitt beste kort.

Stilles det for lave krav til studentene? - På ex. phil. ser det ut til å fungere rimelig greit. Men her stilles det ingen krav om spesielle forkunnskaper, det meste er allment. Dette er studentens første møte med filosofiske emner. Og formålet med studiet er snarere å oppøve en måte å forholde seg teoretisk til problemer på enn å lære dem metoder til å løse problemer med. Det eneste jeg har merket er at studentene nå muligens har noe svakere historiekunnskaper enn tidligere. Og flere enn før synes ikke å ha noe klart mål med studiet sitt. En ikke rent liten del begynner å studere for å ha noe å gjøre mens de lurer på hva de skal bli, sier Måseide.

Færre krav i Norge

Universitetssystemet i Norge gir mer frihet enn i Russland, og i USA jobber studentene mer med studiene enn de gjør her, forteller to Tromsø-studenter med utvekslingserfaring.

TEKST: ROBERT VANGSTAD UTVIK / CLEMET ASKHEIM
FOTO: ROBERT VANGSTAD UTVIK

Russiske Vladimir Voronukhin har jobbet som sikkerhetsvakt på Driv i tre semestre, og er hva man kan kalle en engasjert student. Han mener at han har mindre fritid fra studiene i Norge enn hva han hadde i Russ-

land. - Hjemme i Russland er undervisningen ganske omfattende. Vi får mye informasjon fra lærerne og forelesningene er lange. Men vi leser ikke så mye utenom det vi jobber med på skolen. I Norge jobber man mer individuelt. Det er mindre forelesninger og skole enn i Russland, men det er mer å lese. Samlet sett jobber jeg faktisk mer med studiene i Norge enn hva jeg gjorde i Russland.

Hvilken måte å jobbe på foretrekker du? - I Norge er det mer frihet til å velge selv hvor mye jeg kan jobbe. Det gjør at man blir mer ansvarlige når man sjøl skal prioritere hva man skal jobbe med. Det norske utdanningssystemet skaper mer ansvarlige studenter med et mer

bevisst forhold til det man lærer. Det gjør at jeg foretrekker det norske systemet, forteller Vladimir Voronukhin.

Tar studiene på alvor

Dima Emelianov, som våren 2005 var student ved University of California Berkeley, mener at norske studenter jobber mindre enn i USA. - Alle er på forelesninger og folk tar studiene litt mer på alvor enn i Norge, og det virker mer motiverende, hevder Emelianov. - Mitt inntrykk er at de fleste studentene jobba mye mer med studiene enn i Norge.

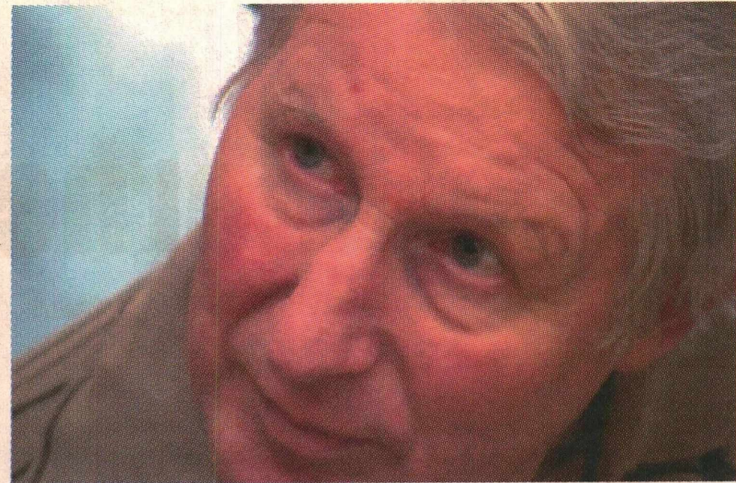
Hva var hovedforskjellene mellom studenttilværelsen i Tromsø og på Berkeley?

- En av forskjellene mellom Ber-

keley og Universitetet i Tromsø er at de har flere forelesninger enn vi har. De tar også vanligvis fire og ikke tre fag per semester og dette gjør også at det blir flere forelesninger. Generelt har jeg inntrykk av at foreleserne mener mer i USA, de forsøker ikke i samme grad som i Norge, å være objektive. De legger ikke nødvendigvis frem to sider av saken, forteller Emelianov.

Tror du nivået i USA er høyere enn i Norge?

- De prestisjefylte universitetene i USA holder nok et høyere nivå. I tillegg tror jeg de er bedre på realfag og tekniske fag enn vi er i Norge, avslutter Emelianov.

Arbeid, humor og selvironi

Anton Myhra er motstander av skrytende og ukritiske portrettintervju. Derfor er dette et ikke-portrett med universitetslektoren som elsker jobben sin og mener vi bør le mer.

TEKST: BENEDIKTE AAS
FOTO: GOTTFRIED GUNDERSEN

- Hvordan går det med Utopia? spør Anton mens vi gjør oss klar til prat og fotografering. - *Vi synes det går bra, og håper leserne mener det samme, svarer vi.* - Det er bra. Jeg var jo med på å starte Utopia i '76, sier Anton. - *Å? Fortell!* - På gamle Prelaten, som senere ble den nå nedlagte Mack-kjelleren, hadde vi en helvetes fyllefest for finne navnet. Hvordan det kom til husker jeg ikke helt, men det dukka opp under fyllefestens tredje dag og har angivelig noe med ei utro pie å gjøre, ler Anton.

Undrer mye

Anton er fra Larvik og begynte å studere i Tromsø i 1972. Her tok han en magistergrad i filosofi, og i '92 ble han ansatt som universitetslektor i fast stilling. - Det var en feil i stillingstek-

sten da jeg søkte. Det skulle stå at de søkte en universitetslektor i full stilling, men det sto heller at de søkte en full universitetslektor, sier Anton, som har en gammel interesse for filosofi. - Jeg undrer mye, spesielt over livets under. Det har jeg gjort hele livet, og det ble også veldig aktuelt etter at jeg ble syk. Jeg har tenkt mye på hva slags liv jeg lever.

På Antons bursdag i 2003 koste han seg og drakk med sønnen sin, Espen, etter en flott fisketur. Det var da det skjedde: Anton fikk slag og måtte fraktes til sykehus i all hast. Etter det ble livet hans ganske forandra, siden han ble rullestolbruker. - Jeg vil rose universitetet for å være så raus. De har vært flinke til å tilrettelegge arbeidsforholdene for meg, slik at jeg kunne komme tilbake i arbeid, sier Anton som nå arbeider i halv stilling

og får god hjelp av sin assistent Wibeke.

Glad i arbeidet

- Arbeidet er veldig viktig for meg. Arbeid har jo gjennom historien blitt sett på som en velsignelse og en forbannelse. Arbeid har med realisering av seg selv å gjøre, det å bruke sine evner. Og for meg handler livskvalitet blant annet om å kunne bruke evner og kunnskaper, sier Anton engasjert.

Fryktet du noen gang at du ikke ville komme tilbake til arbeidet?

- Den tanken slo meg, og det var et mareritt. Jeg har en veldig spennende jobb. Å ha en jobb der du er konfrontert med kunnskapssøkende studenter er en velsignelse. Studenter er en utfordring og jeg blir aldri lei dem. Jeg liker å formidle kunnskapen.

Hva mener du om påstandene om at studentene er late? - Jeg er veldig imponert over studentene, og er ikke enige i at de er late. Tvert i mot, jeg vet om mange late lærere.

Humor er viktig

- Humor og latter er en veldig viktig del av livet, ikke minst i min situasjon, sier Anton. - Folk bør le mer, latter er veldig forløsende. Noe av det verste jeg vet er selvhøytidelige mennesker som ikke kan le av seg selv. En god egenskap er selvironi. En liten yrkesgruppe som har lite selvironi er politikere, sier Anton, mens fotografen begynner å filosofere over hvordan Carl I. Hagen hadde vært om han hadde mer selvironi.

Har humor og latter vært til hjelp etter at du ble syk, blant annet ved å komme tilbake til arbeidet? - Ja, humor har vært viktig i denne situasjonen. God støtte fra trofaste og verdifulle venner har også vært svært hjelpelig, og ikke minst støtte fra sønnen min, Espen, som jeg har et veldig godt forhold til, sier Anton.

- Det var veldig fint å komme tilbake på jobb. Jeg kan ikke bruke hendene mine, men hodet mitt er der. Om det fungerer godt bør andre uttale seg om. Espen pleier å erte meg og

si "Er du sikker på at hodet ditt fungerer?" og da er vi tilbake på selvironi igjen.

Et liv før døden

På en av Antons hyller står en hangglider-hjelm, og nysgjerrige som vi er må vi spørre litt om den. - Ja, jeg har flydd hangglider mange ganger, det var en hobby. Jeg har alltid vært fascinert av å sveve i luft.

Undrer du mye når du svever i luft? - Jeg undrer mye uansett, og like mye nå som tidligere. Man kan ikke tenke for mye, men man kan tenke dårlig. Det du tenker selv er det viktigste. Bortkastet tenkning er tanker om status, prestisje og materielle verdier, sier Anton.

Praten med Anton har gått fort og tida renner ut.

Har du noen gode råd til studentene? - Le mer av deg selv og ikke ta deg selv så høytidelig. Det fins et liv utenfor eksamen. Og for all del, ikke glem at det fins et liv før døden også!

NEWS IN BRIEF

Vanunu on hold
The letter Jarle Aarbakke sent to the foreign minister of Norway, regarding the possibility of Mordechai Vanunu coming to Tromsø, has finally received a reply. Sadly, this reply is sorely lacking in actual content. – The reply is political and diplomatic, and tells me that we must continue our interest in Vanunu, says Aarbakke, who hopes to bring Vanunu to Tromsø sometime in September.

Locked and lacking
Samskipnaden in Tromsø is the only one in the country that has waived its right to have a student majority in the board. – The board has been this way for a long time, and we see no reason to change a working system, says Tor Arne Morskoen, leader of the board. In addition to this, they also refuse to open their meetings for the public, from fear that it will wreck their tradition of open discourse.

Volunteers worry
The way Driv is currently being run is unacceptable, and the volunteers want more influence. – Since Driv brags about basing its run on volunteer work, it should allow us some actual power. So say Einar Nilsen, Ole M. Scheie Anti, Hanna Bodsberg, Elisabeth Bachmann and Eirik Hultgren Olsen. They also claim that communication between employees and volunteers is very poor, and want more openness with regards to economy. – Why is it such a bad thing to discuss mere numbers?, asks Einar Nilsen.

Utenomsnakk fra utenriksministeren

UiTø fikk et skuffende vakt svar på forespørselen om å hjelpe den forfulgte atomfysikeren Mordechai Vanunu til Tromsø.

TEKST: EMILIE EKEBERG

Rektor ved UiTø, Jarle Aarbakke, har i samarbeid med Institutt for historie sendt brev til både den foregående og den nåværende utenriksministeren om situasjonen til UiTø's æresdoktor, den forfulgte israelske atomfysikeren Mordechai Vanunu. I brevet bes norske myndigheter legge press på Israel slik at Vanunu får reise ut av landet. Nå har man endelig fått et brev i retur, men der gis det lite konkrete svar. – Vi har fått et høflig og diplomatisk svar, som forteller meg at vi må fortsette å interessere oss for Vanunu, sier Aarbakke.

Skuffende svar
I brevet fra utenriksminister Jonas Gahr Støre forteller man at norske myndigheter tidligere har beskjefteget seg med Vanunu, blant annet ba tidligere statsminister Bondevik Ariel Sharon finne en løsning på den uheldige situasjonen, og det medgis at utenriksministeren er bekymret for menneskerettighetene til Vanunu. – Det svares ikke på hvorvidt norske myndigheter vil legge press på Israel. Så dette brevet gir ikke et svar på det viktigste spørsmålet, nemlig om Vanunu får forlate landet, sier historieprofessor Randi Rønning Balsvik, som har vært med å sende brev til begge utenriksministrene.

Balsvik er skuffet over det vage svaret til den rød-grønne utenriksministeren. – Dette brevet tyder på at det ikke er noen stor forskjell mellom den gamle regjeringen og den nye

regjeringen i forhold til Israel/Palestina-spørsmålet. Man er like lite tilbøyelig til å kritisere Israels atomvåpenprogram som tidligere, og man spiller med USA i å opprettholde den store tausheten i forhold til det Vanunu-saken egentlig handler om, sier Balsvik.

Nye invitasjoner
Universitetets rektor, og Institutt for historie ved lederen Hallvard Tjelmeland og professor Randi Rønning Balsvik, sender i disse dagene en invitasjon til Vanunu til å komme til Tromsø for å holde den æresdokortalen som han ikke kunne holde ved utnevnelsen i mai 2001, da han fortsatt satt fengslet i Israel. – Han er invitert til den internasjonale litteraturfestivalen i Molde i slutten av

UTILFREDSSTILLENDEN SVAR:
Utenriksministeren svarer ikke på hvorvidt man vil legge press på Israel.

august og han blir invitert til å komme til Tromsø omkring 1. september. Utsiktene til at han får reise fra Israel er imidlertid ikke lyse. I disse dager er han igjen gjenstand for rettslig forfølgelse i Jerusalem, sier Balsvik.

Rektoren bekrefter at Vanunu-saken ikke blir lagt på hyllen etter svaret fra utenriksministeren, men at man derimot vil sende fortløpende invitasjoner til Vanunu. – Ja, det kommer vi til å gjøre. Vi må holde denne saken varm, avslutter Aarbakke.

Rektor vil ha internasjonal konferanse

På Internasjonalt Seminar blei det klart at Universitetet i Tromsø kan bli vertskap for ein storstilt konferanse som skal drøfte akademisk boikott av Israel.

TEKST: MARIT HOLMQUIST FENNE

Torsdag 23. februar inviterte Internasjonalt Seminar sammen med Palestina-komiteen til møte om akademisk boikott av Israel. – Er ein akademisk boikott av Israel eit angrep på ytringsfridomen og den akademiske fridomen eller eit legitimt verkemiddel for å betrede den fortvilte situasjonen palestinarar er i, spurte Astrid Eriksen frå Palestina-komiteen som ei retorisk innleiing. Ebba Wergeland, mangeårig Palestina-aktivist, og Jarle Aarbakke, rektor ved UiTø hadde kvar si innleiing om spørsmålet.

Ettersom Aarbakke i følge han sjølv er "rektor 24 timar i døgnet" tok han ikkje klart stilling til spørsmålet. Det var ikkje duka for dei heilt store meningsbrytingane, men eit viktig utfall av kvelden var at Aarbakke responderte positivt på ei utfordring frå salen: – Kunne Universitetet i Tromsø stille som vertskap for ein storstilt internasjonal konferanse som drøftar akademisk boikott av Israel? Denne oppfordringa svarte Aarbakke positivt på.

Kvifor boikott?
I følge Wergeland viser Israel liten eller ingen vilje til å finne løysingar som óg palestinarar kan leve med. – Livet i dei palestinske områda har berre blitt vanskelegare, og EU og USA gjer ingenting. Difor er det nødvendig at det sivile samfunn reagerer, før det er for seint, argumenterte ho. Ho understreka vidare at akademiske institusjonar spelar ei viktig rolle i sam-

funnsdebatten, både i Israel og i Norge.

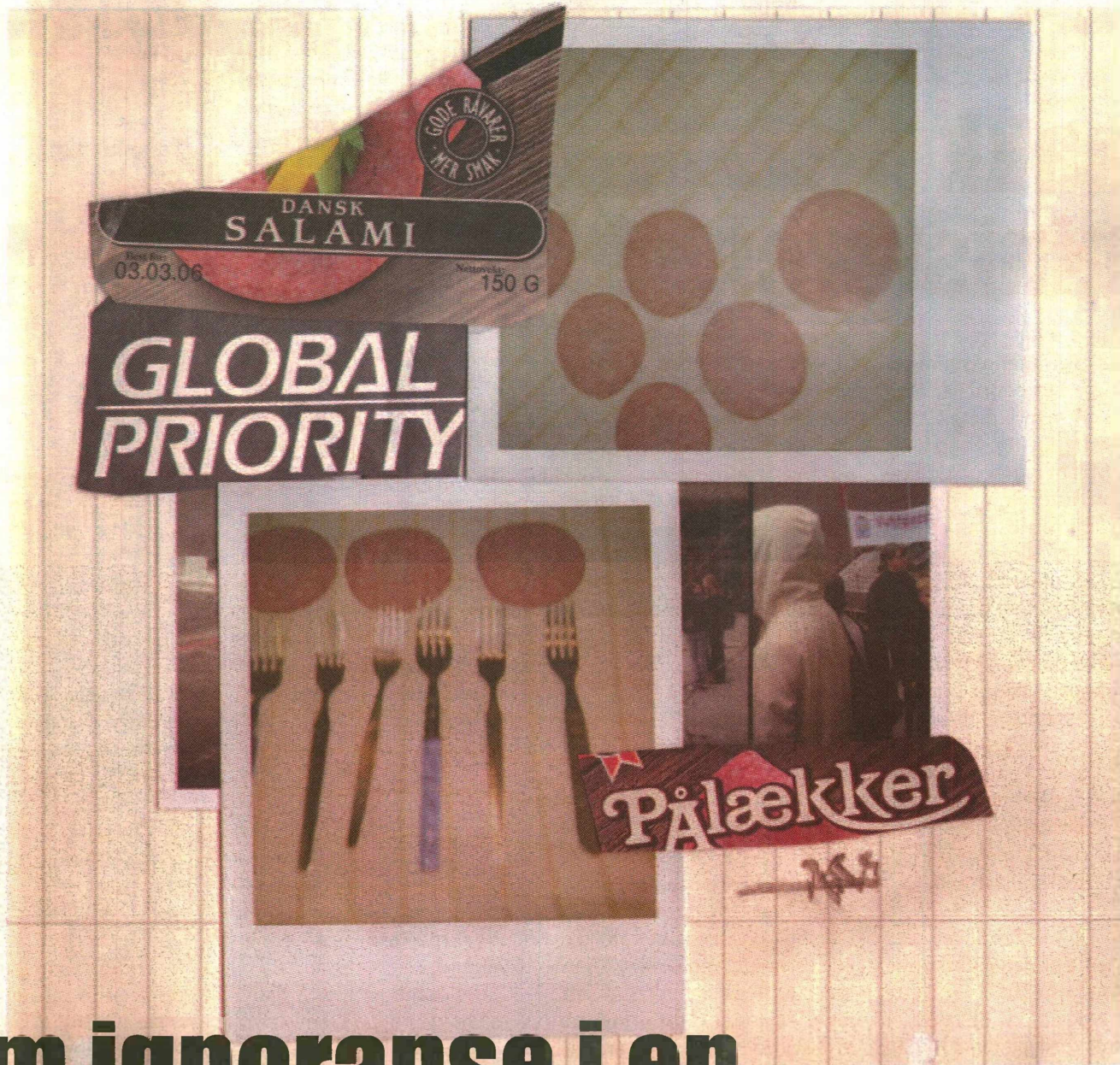
Kva betyr akademisk boikott?

–Vi håpar at akademisk boikott blant anna skal skape debatt i Israel og styrke dei kreftene i Israel som er kritisk til den politikken som blir ført, forklarte Wergeland. Aarbakke skisserte korleis ein boikott kan praktiseras: Å la vere å dra på konferansar arrangert av israelske akademiske institusjonar, å la vere å invitere representar for israelske universitet (uavhengig av kva religion eller nasjonalitet desse enkeltindivid har), og hindring av at internasjonale finansieringskjelder for forskning går til israelske institusjonar. Ifølge Aarbakke er det eit viktig poeng at boikotten skal vere institusjonell og ikkje personleg, og til ein viss grad selektiv. Ein kan ha unntak frå boikotten for organisasjonar eller sentre som til dømes driv menneskeretts-

arbeid.

Spørsmål frå salen var om ein ikkje bør boikotte USA i samme slengen, og om det verkeleg er konstruktivt å boikotte einkvar israelsk akademikar som representerer ein israelsk institusjon. Andre reiste spørsmålet om kvifor ein skal forvente den same "boikott-effekten" i Israel som i Sør-Afrika?

Wergeland innrømte at sjølv-sagt kan dei ikkje vite sikkert kva effekten av ein boikott vil vere, men argumenterte likevel for at akademisk boikott er eit middel som bør prøvast, fordi ho meiner situasjonen er så desperat for palestinarane. – Tida er i ferd med å renne ut i forhold til fredelige løysingar, vi må prøve boikott som eit verkemiddel før siste toget går, slo Wergeland fast.

Om ignoranse i en karikatur-strid

KRONIKKEN

AV PETER JACKSON, FØRSTEAMAUJENSIS
VED INSTITUTT FOR RELIGIONSVITENSKAP

Den offentlige debatten om Jyllands-Postens kontroversielle Muhammed-karikaturer, samt de politiske konsekvensene av disse, kan oppsummeres i tre (nesten fire) ord: (nesten) alle tar feil. Nesten alle parter i konflikten avslører en påfallende mangel på respekt, kunnskap og evne til nyansering. Disse partene kan deles opp i tre grupper.

1. Personer som publiserer karikaturer av profeten Muhammed og ser på det som en verdig bruk av ytringsfriheten.

2. Personer som brenner flagg, vandaliserer ambassader og retter bombetruer mot redaktører som publiserer karikaturene av profeten Muhammed.

3. Personer som fordømmer

Jyllands-Postens provokasjon med henvisning til at den skulle bryte med en entydig islamsk doktrine (les: bildeforbud), i stedet for å fordømme provokasjonens intensjon.

Representanter for den første gruppen bør spørre seg selv "hva innebærer ytringsfriheten?" Innebærer den at pressen fritt disponerer makten til, eller først og fremst har som formål, å spre desinformasjon, bedrive systematisk politisk propaganda eller med vilje besudle religiøse doktriner og symboler, uten antydning til diskresjon eller kritisk distanse. Var det ikke denne type journalistikk ytringsfriheten skulle beskytte oss fra? En presse som dikteres av tvilsomme politiske hensikter eller drives av simpel sensasjonslyst kan ikke være en fri presse.

En humoristisk eller satirisk kommentar forutsetter dessuten at adressaten oppfatter kommentaren som noe mer enn en provokasjon og at vedkommende dermed gis mulig-

heten til å svare med samme mynt. Provokasjonens fremste formål er derimot å diskreditere, ikke å invitere til ettertanke. Representanter for den andre gruppen bør spørre seg selv "er

å betrakte muslimer som en homogen gruppe, hvis representanter har en felles trosopp-læring og retter seg etter felles leveregler. Islam deler seg, akkurat som alle andre verdens-

"Det er altså først og fremst denne handlingen, dvs. karikaturenes latterliggjørende intensjon, som innebærer en diskreditering. Ikke det antatte bruddet med en entydig doktrine."

det virkelig klokt å brenne flagg eller sette fyr på konsulater når slike handlinger kun bekrefter ideen om det blinde barbari som ukritiske journalister og populister stadig tilskriver Islam? Hva er den beste metoden for å takle en ydmykende provokasjon? Med en beherskelse og saklighet som fører til at provokatørens lavmål blottlegges, eller med en oppførsel som er like tåpelig som den opprinnelige provokasjonen? Representanter for den tredje gruppen må øyeblikkelig slutte

religioner, i ulike tolkningstradisjoner.

Det virker som at hensikten med Jyllands-Postens karikaturer var å bryte med et prinsipp som avisen antok deles av alle muslimer. Det er altså først og fremst denne handlingen, dvs. karikaturenes latterliggjørende intensjon, som innebærer en diskreditering, ikke det antatte bruddet med en entydig doktrine. Bak denne ideen ser man også den utbredte tendensen i vesten å oppfatte Islam som en monolitt, og at verdens musli-

mer forholder seg til denne på mer eller mindre retroende vis, mer eller mindre preget av et moderne, vestlig, sekulært verdensbilde. "Islam" forvandles således til en aktør som kan spilles ut mot andre størrelser som "den vestlige verden", "Europa" eller "Danmark", som om denne aktøren hverken kan eksistere i mer enn en form av gangen eller som en integrert del av de andre størrelsene. Den journalistiske sjargongen har med andre ord benyttet en retorikk som minner mer om den interne religiøse oppfatning av fenomener som ortodoksi og heterodoksi.

I hvor stor grad shi'iter og sunnier følger Islam kan kun drøftes av tradisjonens egne representanter og fortolkere, ikke av religiøst ubundne journalister eller akademisk skolerte religionsvitere. På samme måte er det heller ikke journalister og religionsvitere som kan definere hvorvidt katolikker er mer kristne enn protestanter, eller hvordan Koranen egentlig bør tolkes. Dette er interne religiøse anliggender som kun kan defineres ut fra tradisjonene selv. Det faktum at avbildninger faktisk forekommer i enkelte muslimske miljøer, både shi'itske og sunnittiske, må således oppfattes som en utvilsom del av islamsk praksis, selv om de reelle årsakene til den siste tidens konflikter ikke primært virker å være en kollisjon mellom statiske kulturelle verdssystemer og tabuer (det seg være islamske, demokratiske eller vestlige etc.). Det handler heller om gjensidige fordommer, om intensjoner og affekter, om en vilje til å snakke og handle i kombinasjon med en manglende vilje til å ville tenke.

Velger vi å innta en religiøst uavhengig posisjon må vi samtidig finne oss i at ideen om Islam som en udelt helhet, eller spørsmålet om hva islamsk lov strengt tatt påbyr kun gjøres mulig i en religiøs og/eller sterkt politisert kontekst, samt at de handlinger, reaksjoner og provokasjoner som assosieres med Muhammed-karikaturene er vilkårlige i like stor grad som de kan sies å være tidstypiske og kulturspesifikke. Dette behøver dog ikke hindre synliggjøringen av de simple hensiktene og den påfallende ignoransen som, sørgelig nok, forener både danske karikaturtegnere, religiøse aktivister og velmenende politikere.

Blod og blomar

Kvinnedag

Vi er i starten av mars måned og den internasjonale kvinnedagen nærmar seg. I Russland er dette ein festens dag med blomar og konfekt der mennene og borna lovprisar kvinnene for deira innsats i familien og samfunnet. Feiringa står i sterk kontrast til kvardagen for mange russiske kvinner.

Etter det føderale russiske styresmakter fortel døydde 9.000 russiske kvinner av vald i nære relasjonar i 2003, det tilsvarar 1

kvinne i timen. Trass i dei høge tala har ikkje russiske styres-

stemt ned omlag 40 lovforslag som handlar om vald mot kvin-

”Etter det føderale russiske styresmakter fortel døydde 9.000 russiske kvinner av vald i nære relasjonar i 2003, det tilsvarar 1 kvinne i timen.”

makter sett i gong tiltak for å førebyggje desse overgrepa, sjølv om dei gjennom internasjonal avtalar har forplikta seg til å verne sine innbyggjarar mot brot på menneskerettane. I staden for har det russiske parlamentet dei siste åra

ner. Mange støttesenter er trua med nedlegging etter at offentleg stønad er stansa og i alt er det 8 krisesenter i heile den russiske føderasjonen.

Politiet i Russland står utan retningslinjer for rettleiing av

kvinner som har vore utsette for vald og meiner at vald mot kvinner er ein privat sak og ikkje eit brotsverk. Kvinnene møter difor ofte fordommar og forakt når dei kontaktar tenestemenn for å melde ektemennene eller slektningar til politiet. Resultatet er at 80-90% av alle meldingar trekkast attende, trass i at svært få melder overfalla i utgangspunktet. Om lag ein tredel av alle russiske kvinner opplever vald frå ektemannen sin regelmessig. Amnesty International hevdar i ein ny rapport at vald mot kvinner er eit av dei mest omfattande brota på menneskerettane i Russland i dag.

Kvifor ikkje la 8. mars feiringa i år vere i solidaritet med våre russiske søstrer? Studentnettverket for Amnesty International markerer dagen på universitetet, då har du ein sjanse til å gjere noko for at mange russiske kvinner kan sjå ei litt ljosare framtid i møte!

TALE SEVERINA HALSØR
RUSSLANDSGRUPPA, AMNESTY INTERNATIONAL STUDENTNETTVERK VED UITØ.

VINN REISE!
Tips Utopia og
vinn reisegave-
kort fra Kilroy.

Tlf: 77 64 59 00/
48 22 16 40
epost: tips@utopia.no

Reisebyrået
for studenter!

KILROY
travels

Utopia søker nye fotografer, som har lyst til å være en del av et kreativt fotomiljø. I bytte får du tilgang på digitalt utstyr, og nye utfordringer. Gjerne fotoerfaring, men det er ikke et krav.

Utopia søker FOTOGRAFER

Noen utropister ender opp som sagnomsuste kunstnere, noen får prestisjetunge stillinger i andre aviser, og uansett blir du en del av et kreativt og hyggelig frivilligmiljø.

Har du også lyst til å leve et lykkelig og kreativt liv?

Møt opp på desken, som ligger ved siden av café Bodega i teorifagsbygget, eller kom på et redaksjonsmøte.

en boikott av Israel kan ramme også deler av palestinsk økonomi. 9. juli 2005, på årsdagen for uttalelsen til Den internasjonale domstolen i Haag som krevde Israels mur revet, kom svaret fra et samla palestinsk sivilsamfunn: 171 palestinske organisasjoner oppfordrer til boikott og sanksjoner mot okkupasenten. Oppropet er underskrevet alle politiske fraksjoner, en samla fagbevegelse, kvinnebevegelse og bondebevegelse, samt studentorganisasjoner, kultursentere, menneskerettighets- og flyktningkampanjer. Hvordan kan vi, innbyggerne i landet som hjalp Israel til å få atomvåpen og som har solgt og lånt(!) Israel våpen som brukes til å opprettholde en folkerettsstridig okkupasjon, se bort i fra dette?

Når diplomati og dialog er forsøkt i 15 år, og når FNs resolusjoner og Den internasjonale domstolen i Haag overses er boikott og sanksjoner et av de få fredelige virkemidlene vi har igjen. Flere har tatt det første steget. Studentene i Trondheim har tatt et nytt steg. Tromsø oppfordres til å ta det neste.

LARS KLOTTRUP BERGE
LEDER I UNGDOM FOR FRITT PALESTINA

(Innlegget er noe forkortet, red. anm.)

Boikott er veien til rettferdig fred

BOIKOTT

Det er flott at Jonas Stein Eilertsen i forrige Utopia mener studentstyret bør ta opp saken om boikott av israelske varer. Dette er en del av demokratiet og akademiske institusjoner over hele verden har alltid vært en viktig del av samfunnsdebatten.

Men han bommer når han går mot boikotten av Israel med argumenter om "dialog" og at boikotten rammer palestinerne. Siden de hemmelige samtaler som etterhvert førte til Oslo-prosessen på begynnelsen av 90-tallet har man forsøkt med dialog. Etter over 15 år med "for-

handlinger" er dette resultatet: 200.000 flere ulovlige bosettere, opptrapping av likvideringer av palestinere på okkupert område, 6000 nye husrivninger og en mur som er i ferd med å annektere drøyt halvparten av den okkuperte Vestbredden.

“Man setter en løve og et lam i samme bur og sier at de skal løse konflikten selv.”

Stadig flere oppsummerer Oslo-avtalen som en flopp. Den som kanskje sa det best var den israelske historikeren Avi Shlaim da han besøkte Oslo i fjor; "Man setter en løve og et

lam i samme bur og sier at de skal løse konflikten selv." Shlaim kan sies å være verdens mest anerkjente Midtøstenhistoriker. Sammen med en økende skare kritiske israelere ber han nå det internasjonale samfunn om boikott og sanksjoner mot

Israel. Hva annet enn press kan løse en konflikt med et så absurd skjevt maktforhold? Så vil en boikott av Israel egentlig hjelpe palestinerne? spør Jonas Stein Eilertsen og viser til at

KROPPEN, JUNIORLEKSIKON
DAMM

opplyses om at boken er i besittelse av relevant kunnskap også for den eldre garde. *Did anyone say doctor Doogie?*

FIRHJOF EIDE FJELDSTAD

Doogie for dummies

bok Visste du at kroppen inneholder nok DNA til å nå solen frem og tilbake 400 ganger? Eller at å peke med utstrakt arm betyr at noe er langt unna? Tenkte nok ikke det, nei.

Damms nye juniorleksikon om kroppen er en smart liten bok som inneholder grunnleggende informasjon om hvordan kroppen er satt sammen og dens virkemåte. Den er rikt pyntet med fylldige illustrasjoner og små, elegante tekster står ved siden av og beskriver hvert enkelt bilde og tegning. Den er dessuten svært pedagogisk og tilbyr de små krabatene en enkel innføring i legeyrket, samfunnsfag og riktig kosthold. For å engasjere barna til ivrig lesing eller bildeskuing så har enkle, dagligdagse fenomener fått stor prioritet, slik at småtassene lett kan relatere det de lærer til den kjente hverdag. Og hold deg fast... det norske tegnspråkalphabetet er tatt med! Dette er boken enhver småbarnsfamilie bør være i besittelse av, en riktig så fin start på livet. Det kan høytidelig

Fem borti natta

Hva synes du om "Den nye kulturen"?
Suksess eller flopp?

Clemet Askheim, Redaktør

– Hvilken ny kultur? Den gamle eller den nye "Den nye kulturen"? Jeg synes den ikke er så verst.

Andreas Myrvold, Redaktør

– Jeg har tro på den nye "Den nye kulturen".

Emilie Ekeberg, Redaktør

– Den nye kulturen? Hvilken da?

Rune Lagesen, Biologistudent

– Den er helt ok. Det fører jo med seg både positive og negative ting.

Ingvild Buhaug, Layoutsjef

– Det er fortsatt jeg som blir sittende igjen til slutt.

Ab via

Hørt på Utopias hyttetur

– Ja, da er det klart for PFU-quiz!
– Jippi! Vårt lag skal hete "Team vær varsom plakaten"!

Hørt under monopol på hyttetur

– Æsj. Er den ikke litt teit likevel, den der regelen vi har spilt med hele tiden?

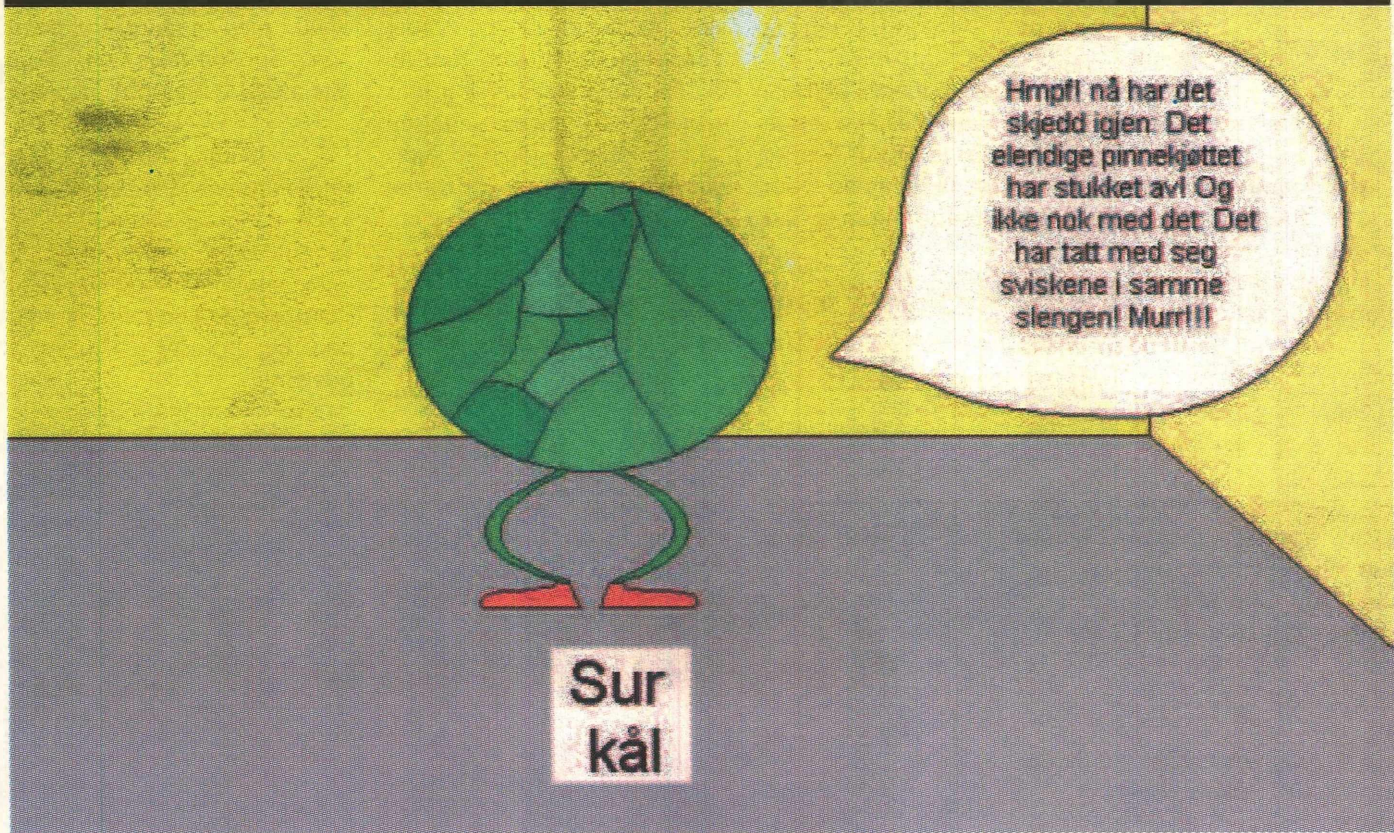
Utopia om 1 år

Konsekvensene av reorganiseringen av studenthuset for noen måneder siden begynner nå å smått å boble til overflaten, da en mengde nye frivillige gjør sitt for å sette preg på plassen. – Det er klart det er litt slitsomt når interiør og konsertprogram omrokkes hver uke, men sånn fungerer jo demokratiet, forklarer frivillig Anna Blokkberg.

Utopia om 15-20 år

Hvitevarerockerne Jippi Bombe er nok en gang tilbake i byen. Dessverre har den teknologiske utviklingen nå ført til at bandet ikke lenger greier å oppdrive tilstrekkelig med årgangskomfyrer til sitt ville sceneshow. De har derfor utviklet konseptet i en alternativ retning. – Vi kaller den nye stilen for "Datarock", men fant ut her forleden at dette begrepet visstnok er opptatt. Det er jo fryktelig trist at vi skulle ende opp på denne måten, sier en tydelig frustrert Morbror Grønn.

Manøvers Meningsløse Malerier

Statsmeteorologsitatet

"Hva om alt bare er en illusjon og ingenting egentlig eksisterer? I såfall angres jeg på at jeg betalte så mye for den nye elektriske slipsholderen min".

– Vidar Theisen

Dr. Snabelkrampe

Bra, bedre, Barthes

De siste ukene har jeg lest på en bok av Roland Barthes, den franske teoretikeren (jeg kan allerede høre utbruddene fra de av dere som vet hvem jeg prater om: "Hva, frivillig?!" Frivillig. Det er sånt som skjer når man studerer for lenge). Boka, *A Lover's Discourse*, ble plukket ut i bokhandelen delvis fordi jeg synes omslaget var så fint og delvis fordi jeg har en svakhet for franske teoretikere som forvirrer meg. (For øvrig tror jeg det er en løgn at man ikke kan dømmes en bok basert på omslaget; leser man mer enn det som er normalen opparbeider man seg etter hvert evnen til se om noe er tiltalende.) I tillegg var det kanskje også et ønske om å komme i nærmere kontakt med min pretensiøse side.

Når jeg så begynte å lese den, tok det ikke mer enn fem sider og tre minutter før jeg innså at dette, dette er en bok jeg aldri blir ferdig med, en bok jeg aldri vil gi slipp på. Og i tillegg er det nok det nærmeste jeg noensinne kommer en såkalt selvhjelpsbok.

Barthes, som var 62 når boka ble gitt ut, skriver på en slik måte at enhver latterlig tanke jeg hadde som 14-åring virker legitim, og at de fortsatt gjør det; jeg skulle ønske jeg hadde lest boka for flerfoldige år siden, det hadde spart meg for timer med selvmedlidenhet. Jeg leser boka nå og ta meg selv i å tenke "mener du at voksne, fornuftige mennesker tenker slik, tenker som meg selv? Bare mye mer sammenhengende? Oi." Det er en fantastisk bok om kjærlighet, om forelskelse, om tanker du helt sikkert tror du er alene om.

Språket er kanskje ikke så lettfattelig som folk flest foretrekker det i bøkene de leser - eller så usammenhengende som lesere av Dan Brown er blitt vant til - men det er verdt det, virkelig, å bruke litt tid på å venne seg til å lese det, på tross av at du nok kommer til å misbruke semikolon i ukeavis etterpå (ikke gi etter for den lysten - Korrekturleseren).

Hør bare på dette, om ordene I love you: "I-love-you has no usages. Like a child's word, it enters into no social constraint; it can be a sublime, solemn, trivial word, it can be an erotic, pornographic word. It is a socially irresponsible word." Det kan da umulig finnes en (litteratur)student som ikke blir litt forelsket i Barthes?

Dette er boka du gir til noen du er hodestups forelsket i, eller boka du selv beholder de dagene du savner forelskelsen mer enn noen å være forelsket i.

SIRI GASKI

BJØRN BERGE
DRIV
TORS DAG, 23.02.06 22:30

Mr String-machine

konserter Klokket er blitt fem over halv elleve. Det kommer en fyr ut på scenen, som likner på Bjørn Berge bortsett fra håret. Bjørn Berge har da kort hår! Vel, tydeligvis ikke nå lenger. Flere ting er forandret. Han har på seg skinnjakke, uvanlig. BB pleier å sitte og flekse overarmsmuskler med jakken av. Hans ankomst er ganske diskret, han er ingen okse men heller leopard. Ny plate er lik ny turné. Ergo besøker Berge Tromsø og Driv. Han kommer rett ut og begynner å spille umiddelbart, med låta We're Gonna Groove. Etter et par svært fine låter fra den nye plata, deriblant den vidunderlige "Accused", begynner han å bli varm og klar for litt småprat med salen. Han nevner diskret at han har en ny plate, og lover å underholde oss denne kvelden. Det går videre med god musikk, og fingerspill av høy klasse. Bjørn Berge er en høyreist gitarvirtuos, i denne verden hvor instrumental dyktighet kanskje ikke er ansett som det viktigste for en artist. Berge er helt rå, og spiller som om han var besatt av noe skummelt og mørkt. Berge forsøker å være beinhard musikalsk, og trekker ofte frem sin barytongitar. Som publikummer synes jeg ikke den gjør seg så godt på konsert, kombinasjonen av mange strenger i sving, en slide, overdrive og dype toner er ikke så fryktelig fin. Men sanger som "Thursday" og "Someday" gjør at jeg får trua tilbake på dette hybrid-instrumentet han trakterer. Når Berge i tillegg drar låtene "Stringmachine", "Trains" og "Ace Of Spades", blir vi veldig glade og smilet varer hele veien hjem. Berge leverer som alltid varene.

HARALD B ZEIGLER

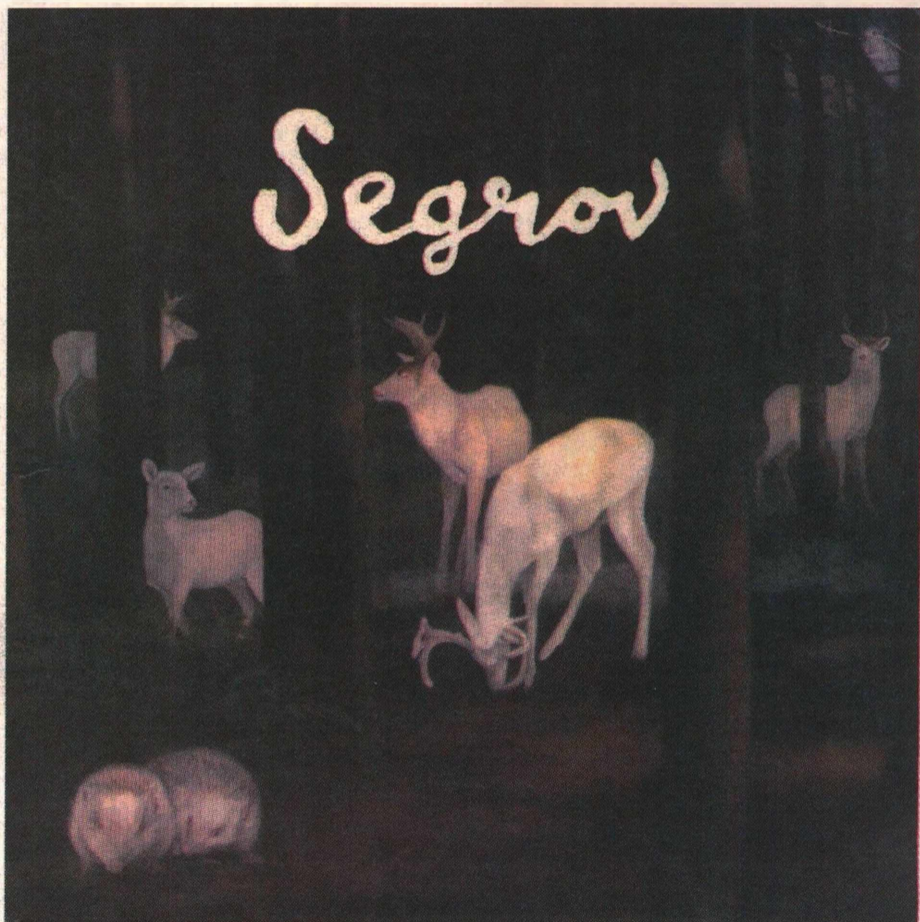
HENNING KRAGGERUD MED TROMSØ SYMFONIORKESTER
DE FIRE ÅRSTIDER
STORSALEN 24.02.06

En ultimatt Stil-opplevelse forvirring

konserter Fra det mest stillferdige pianissimo til det sterkeste fortissimo tok Kraggerud oss. Fra det langsomste, når en italiensk landsby ligger og sover en deilig høstsøvn, til det hurtigste, i det et sensommers-uvær ødelegger bondens avling. Solistens buehår må gi etter for den voldsomme kraften mens det lyner og tordner som verst. Kraggerud er en mester i å skape stemning og å tolke verker. Han gikk midt iblant det stående

orkesteret på seksten mann, og smilte og lo til dem, var det inspirerende og dirigerende midtpunktet i det profesjonelle orkesteret. Som en panter glir han mellom de svartkledde artsfrendene og maner til.. jakt? De fire årstider er fire separate fiolinkonsert, som nytes best når de spilles i tidsrekkefølge, det er vanlig å begynne med våren. Hele sulamitten varer halvannen time omtrent, eller mindre med Kraggeruds fryktløse tempo. Det ble tid til ekstranummer også, Bachs fiolinkonsert i a-moll. Mesterlig utført, med sjarme og utstråling. Årstidene er noe av det vakreste og mest stemningsfulle som er skrevet for fiolin. Jeg har hørt flere flotte tolkninger gjennom årenes løp, og må si Kraggerud og Tromsø Symfoniorkester leverte den ultimate fremføring, helt i Vivaldis ånd. Årstidene ble tatt til nye høyder, og det var en total opplevelse. Kraggerud fortalte hver sats sin lille historie, og hva slags bilder instrumentene var ment å male. En så sterk konsert forekommer ikke hver dag. Å se Norges største fiolinist denne kvelden var en opplevelse jeg aldri vil glemme.

HARALD B ZEIGLER

MARTIN KVAMME
SEGroV - SEGroV
REC 90

kunstneren Christer Karlstad. Karlstad maler figurative oljemalerier, helst av seg selv eller av dyr. I en anmeldelse i Klassekampen for en tid tilbake ble en utstilling av russisk samtidskunst omtalt som håpløst gammeldags. Den figurative malestilen var en lengsel etter fordums storhetstid. Den såkalte tradisjonelle kunsten har lenge utgjort pariakosten innen kunstfeltet, men nå ser det virkelig ut til at vindene snur. Opposisjon er det absolutt beste utgangspunktet for en hver kunstretning. Med Karstad og andre fra samme kull; den første figurative klassen ved statens kunstakademi, er det figurative kanskje ikke lenger passé. Karlstads motiver er blitt en smule mer surrealistiske og fabulerende etter hvert, selv om han ikke viker fra sin særpregede stil. Han unngår høylys og blank ferniss, og beskriver i liten grad tekstur og stofflighet. Pels og vann fremstår i stedet som matte, nedtonede flater.

Forsidebildet er av en dunkel skog, med forskjellige hvite dyr plassert mellom trærne. I bakgrunnen og mellomgrunnen står fire reinsdyr og ett lam, fremst i høyre hjørne står to pinnsvin og øverst

i venstre hjørne skimter man ett lite ekorn. Den ene reinen står i en grunn bekk. Stemningen er eventyrlig, nesten trolsk. Motivet er veldig symbolsk ladet, de hvite dyrene kan tolkes som en henvisning til naturreligion og/eller kristendom, men jeg vil ikke gå inn på symboltolkning her.

Kvamme har plassert tittelen på plata litt over midten, i en hvit sans-serif script font. Det at skriften er helt hvit fremhever de matte hvitnyansene i bildet og bidrar til den melankolske stemningen ved å kontrastere den. Kvammes plassering av tittel undergraver, framfor å fremheve diagonalen som går fra ekornet, via ryggen og den bøyde nakken til det fremste reinsdyret og ned til pinnsvinene i venstre hjørne. Dyrenes årvåkenhet og spisse ører ville muligens fått en mer fremtredende plass i bildet hvis denne dynamiske linjen hadde blitt forsterket, for eksempel ved å plassere tittel på en annen måte. De speidende blikkene kunne utgjort ett større element av uro. Nå legges det større vekt på den horisontale linjen som går på

Cu Clux Canaria

Dette er en Gran Canariatur jeg har lovt å dele med dere.

Det er nok begrensa hva man egentlig klarer å prestere av slik historieskriving når fylleenervene går på veggene, og tena har falt ned fra taket. Det som kommer nedenfor er ting jeg egentlig ikke vil vedkjenne meg. Here we go:

Dag 1

Jeg og reisefølget mitt fra Tromsø, la oss kalle ham Harry, presterer å bli kjent med en Vålerenga fotballfreak, som er tungt overvektig, skalla og mangler fire tenner. La oss kalle ham Bønna, det burde beskrive det meste. Ting går som det må gå den første dagen: Når man sjekker inn på hotellet er man selvfølgelig god og susen i pæra, og det går ikke lenge før idiotien tar overhånd. Bønna tar med seg svensken han deler rom med over til oss, og det går ikke lang tid før alle gamlingene i bungalowene i området enten er blitt skjelt ut, fornærma eller begge deler. Playa'd'Ingles neste. Her er det selvfølgelig mye deilige damer man kan sjekke ut, men ekstremt billige drinker i 50/50 format, og utrolige porno dansedamer som står halvnakne på bordene, gjør alt annet lite attraktivt. Dritings. Harry drar selvfølgelig hjem først, tar den eneste nøkkelen vi har og låser meg ute. Etter å ha klatra rundt og hamra i vegger og vekka hele hotellet, må jeg vedkjenne nederlaget og tar til takke med å sove på en solstol på terrassen i fire timer. Vi snakker 16 grader og lite klær. 1-0 til Harry.

Dag 2

Dette er virkelig Harrys dag. Etter å ha starta frokosten med San Miguel i bøttevis, slengt driitt og seriøst fornærma nabo gamlingene med fraser som: "Du bestefar, e d ei kone eller en mann du er gift med?"; må vi ta Harry med oss til Bønna og Svenskens hotell. Etter et par timer på øyet er Harry god som gull igjen. Sammen med svensken presterer han å knuse alt som knuses kan av glass, flasker og askebeget, samt å rasere et par blomsterbed. Little Liquor on the Rocks! Alt går til hellvette denne kvelden. Vi stikker på Jumbo (hehe, dette var vel egentlig ikke stedet å være for folk som edru påstår de kjører i riktig fil?). Trans-ebar er moro. Det synes ikke Svensken, som er overutvikla macho og trøkkfører av yrke. Men Harry byr ikke mindre på seg selv enn at han får beskjed av en/ei/et bartender: "Excuse me mister. You are too gay! Relax!" Gay Canaria! Ferden går videre. Etter å ha fått nok av

all trance hellvette, som spilles absolutt overalt, finner vi ut at nok er nok. Strip Show! Yeah! Hvilken ide! Free drinks, free drinks! Alt er gratis! Iallfall til det går opp for oss på horehus nummer to at det ikke eksisterer skikkelige strippeklubber, kun lugubre bordeller. Harry irriterer på seg ei bæerte etter at han bullshitter ho litt for mye, og vi stikker videre. Ooops! Der kicka visst brått rusen inn i Harry. Lukter vi en hypper i drinken på et av bordellene? Mulig det. Det som i alle fall er fakta, er at Svensken (110 kilos stor gosse) må slenge gutten på ryggen og bære han bort til taxitråkka. Harry i stabilt sideleie. Masse snut. Ingen taxi, men gratis skyss hjem i ambulanse! Verden er stor, og Harry svarer "I'm a fighter pilot", på spørsmål fra ambulansespersonnellet om hvordan formen er.

Dag 3

Vi ser på Playa'n. Fin strand. Tjaa, det er vel litt for mye vind? Smaker bedre med en øl. Samme løpet igjen. Harry totalt mango på sprit. Finner bar med "Eat as much as you like" konsept, bare at tilbudet gjelder for drikke. Etter at Svensken har blitt avvist av en haug med damer, som unnskylder seg med frasen "We are going home tomorrow!", og Harry har bøtta ned på rundt 15 flasker vann, dansende på bardisken, spanderer en oppgitt bartender (Som for øvrig fikk nok og sa opp dagen etterpå. Helt sant.) ei kledelig trøye på Harry. "I'm not as Think as you Drunk I am" (I ettertid kan det nok sies at 15 flasker vann egentlig burde sende svake indiser på at man har spist opp tabletskåla til ho bestemora.). Okei, Harry finner ut at det er stor stas å gå med bukse på knea og pikken ute. Det ender som det må: Prison Bar og feil fil.

Dag 4

Grisefest! Man kan droppe å sole seg, drite i å bade, men man har ikke vært på sydentur uten å ha vært på grisefest. Don Antonios grisefest, vel å merke. Heil das Schwein! Mannen har arrangert denne type fyllefester siden en gang på 60-70 tallet. Don Antonio, mannen med ett ansiktsuttrykk og Guinness rekord i antall utleverte skyss til damer, hvor flesteparten har sett bedre dager. For første gang får vi kontakt med folk, damer til og med. Et vestlandspar, og en svensk tjei med mamma. Selvfølgelig blir vestlandsdama trakassert, og typen hennes begynner å vise sterke homofile trekk. Svensken er oppgitt, Harry står på stolen og danser til Y.M.C.A, og jeg blir sjekka

opp av den svenske husmora. Ting går ypperlig. Vi stikker på nattklubb. Sykt deilige dansedamer på utstilling. Bønna blir så kåt at han finner det for godt å stikke på bordell og blir rana for 50 euro, fortsatt like kåt.

Dag 5

Lite å rapportere. Slagne menn som er på trass-fylla. Harry sjekker opp to islandske bærtter. Ei er tjue år, og som resten av familien er ho alkis, og tydelig stolt av det. Pen blondine. Bærte nummer to er godt under middels i standard, og godt over i livremma. Harry slår til igjen: "Den fine er hypp på meg, men det er mer synd i ho andre". På dette grunnlaget, eller gudene må vite hva som foregår av aktivitet i den mannens hode, bestemmer han seg for å gå for den dårligste dealen. Jadda, gutten sin som ikke har lært noe av tante Frøya

Dag 6

Har ikke peil. Tror vi fant verdens minste Rock'n'Roll bar. Det tok bare seks dager. Patetiske idioter, som vi tydeligvis må være. Hjernene er kokt ut til blanding av tynner og TNT. Mannen med ljåen!

Dag 7

Den siste dagen. Takk Gud, jeg blir skeiv i nervene her jeg sitter tenker på Harry-tendensene. Verre enn danskebåten, svinesund og Trondheim sammenlagt. I korte ord: Bønna mister passet, drar til Las Palmas, blir lurt for 10000 kr (orker ikke å prøve å forklare hvorfor, kanskje fordi han er en hustler). Bønna blir forbanna, og en eller annen stakkar fra sjømannskirka blir slått ned. Sent men godt er Bønna tilbake på hotellet, og bajasopplegget kan fortsette. Harry og svensken finner hver sin vemmelige dame, og natta har blitt til morgen.

Tilbake i Tromsø finner vi ut at mister Hustler, Bønna, ikke kan nåes per telefon. Mannen skylder oss til sammen 550 euro. Gang det med åtte og bli irritert. Jada, det var det vi gjorde. Men hei, der kontaktet vi visst Vålerenga, hvor Bønna påsto han arbeida. Hva får vi vite?

"Heia! Det er riktig at vi i høst hadde kontakt med Bønna. Men vi har det ikke lenger. Det vi har hørt er at han er på avrusing et eller annet sted i landet. Lykke til!"

OLA NORDMANN

i Driv, forteller kulturstyreleder Haakon Nordrum. Publikum får da mulighet til å stemme på hvilke drinker som er best. Premien er gratis inngang på konserter arrangert av Driv et helt semester, samt at vinneren får navnet sitt plassert på Drivs barkart. Påmeldingsskjema blir lagt i baren. Tre drinker kommer til å bli plukket ut, og vi premierer det som er mest mulig kreativt, avslutter Nordrum.

3 cl. Tequila Blanco
1 cl. Cointreau
2 cl. Sour mix
En limebåt
Dasj Frothe

Mixes og siles. Serveres i et cocktailglass med saltrand. Pynt gjerne med en limebåt.

Margarita

Bartender Thomas liker ikke denne drinken selv (sitat: - Tequila æ' jo dritstyggt), men den gir jo sommerfølelsen da!

Hot summernights

Hva er vel mer sommer enn tropenetter og en herlig og velsmakende cocktail? Tropenetter er det vanskelig å få i stand. Men det er ikke for tidlig på året for en god drink.

TEKST: OLE M. SCHEIE ANTI / ROBERT VANGSTAD UTVIK
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Man får ikke mer moro enn det man skaper selv, er det et ordtak som sier. Så mens vi lengter mot sommeren, hva er da mer naturlig enn å lage oss litt sommerstemning? Vi fikk Thomas Digervold og Helle Høverstad på Driv til å mikse oss noen velsmakende drinker. For oss,

en same og en forfrossen helgelending er det en ekstra fornøyelse å få smake disse fantastiske drinkene. Man føler nesten at hoftene blir løserer når man slurker i seg en Margarita eller en Cuba Libre. Thomas er i alle fall i sitt rette element der han shaker isen, og vi gleder oss til å smake.

Miksekonkurranse

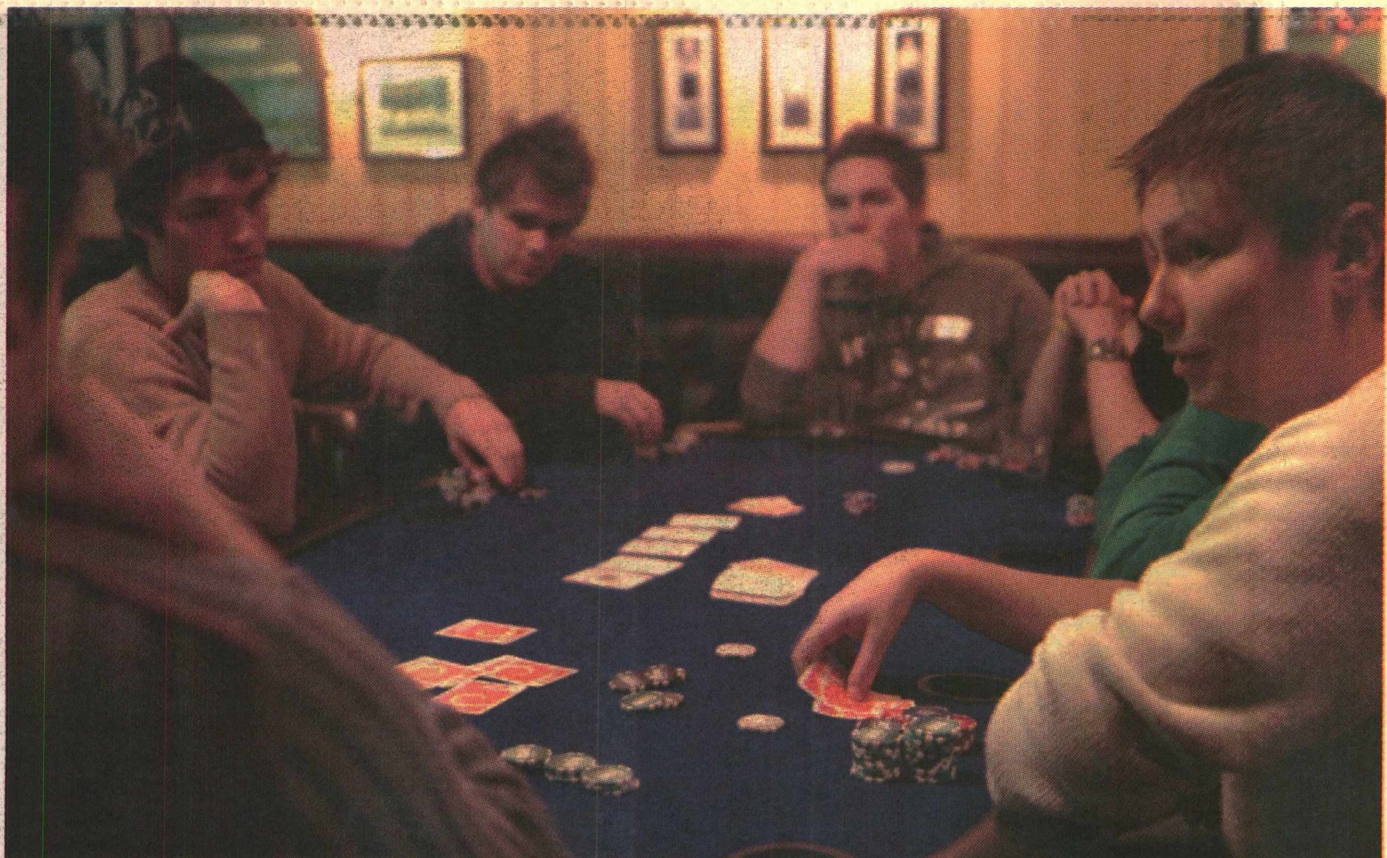
Miksing av eksotiske drinker på Driv blir det mer av i tiden som kommer. For der har man startet en konkurranse hvor vanlige bargjester kan komme med ideer til gode drinker som kan lyse opp våren. I tiden før 1. april er det fritt frem for alle som har en drink de gjerne skulle sett havnet på barkartet.

- Poenget er å engasjere studenter mer

Ingenting er så karibisk som en Cuba Libre

Cuba Libre

4 cl. Hvit rom (eller Captain Morgan)
Saft fra 2-3 limebåter
Fyll opp med Cola

Pokerfjes

**Hva gjør at 500 tromsøvæ-
ringer går mann av huse
for å spille kort. Vi tok turen
til Offside og sjekket ut
Student-NM i Poker.**

TEKST: ROBERT VANGSTAD UTVIK
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Hvem kommer til å ryke ut? Poker er absolutt spennende. Selv om vi kanskje savner helsetrøyene som vi trodde hørte hjemme i poker. Men den gang ei.

Gratis å delta

– Det er jo gratis og bra premier, så selvfølgelig skal vi delta, forteller Atle Bergli og Joakim Bjørnberg.

De er begge relativt ferske pokerspillere, Atle begynte å spille poker på nett for litt over en måned siden, mens Joakim har to måneder med spilling bak seg. Men de lar ikke det hindre dem i å delta i Student Norgesmesterskapet i Poker. De er to av omtrent 70 stykker som har kvalifisert seg til semifinalene av omkring 500 påmeldte. I Tromsø ble det arrangert to

semifinaler. En på Gründer, og en på Offside. Begge semifinalene med cirka 35 deltakere.

– Det arrangeres 10 semifinaler over hele Norge og det er gratis å delta, forteller arrangørene Bjørn Eirik Sanna fra Nettpokerselskapet Expekt.com og Thomas Løvold fra Studenttorget.

– De 10 beste i Norge drar til Praha for å spille finale. Førstepremien er deltakelse i Poker-VM i Las Vegas, hvor førstepremien er på 50 millioner kroner.

– Folk er fornøyde med opplegget og vi har også fått gode tilbakemeldinger legger de til.

TV-serien får den oppmerksomhet den fortjener. NRK kjenner tydeligvis sin besøkelsestid når de nå sender de gamle episodene på søndagskvelder. Samtidig holder Michael Mann på med et filmprosjekt med utgangspunkt i den gamle serien. I hovedrollene som Crocket og Tubbs finner vi Colin Farrell og Jamie Foxx. Mann skal visstnok lage filmen i et 2005-miljø uten pastell. Men jeg gleder meg likevel. Og dessuten er det vel flere enn meg som er spent på hvordan Miami Vice tar seg ut i vårt millennium.

TEKST: ROBERT VANGSTAD UTVIK

(Kilder: GQ sept. 2005, Booth: Florida Kö-neman 1997)

Musikktips

Miami Soundmachine - Doctor Beat
Florida-house av beste merke.

Madonna - Like a Prayer
Sommer! Sommer! Sommer!

Peter Gabriel - Sledgehammer
Denne låta var på det offisielle Miami Vice-soundtracket.

Mtume - Juicy Fruit
Å så fett! Elsker, elsker denne låta

Mötley Crüe - GirlsGirlsGirls!
Vi trenger litt rock også. Og da trengs rock som passer til å spilles i en Ferrari

Engasjementet er det ingenting å si på. Det er muse stille. Publikum følger nøye med ansiktsuttrykket til de ulike deltakerne. Hvem sitter på de gode kortene? Hvem ryker ut? Før en person kaster kortene sine, og alle sammen klapper høflig mens han fjerner seg fra bordet. Og så er det på igjen. Hvem er neste mann?

Noen førsommertanker

Kalenderen min viser 24. februar. Ut av vinduet mitt ser jeg uværet herje, snø som fyker bortover gatene og bestemødre som brekker armer og ben på isen i et tappert forsøk på å komme seg hjem etter fredagshandlinga på Coop. Med andre ord, alt er ved det vanlige. Jeg kan slå fast at siden jul, har været, i likhet med arbeidsmengden til studenter på SV-og Hum fak, forandret seg omtrent like mye. Nærmere bestemt, ikke en dritt.

Vinterproblemet

Hva er egentlig vitsen med vinteren? Akkurat som at det er ingen som liker gamlinger, så er det ingen som liker vinteren. Den er bare kald, våt, kjedelig

og her i nord; grusomt lang. Når alt går den veien høna sparker i OL, så er det i alle fall ikke noe poeng med den. Hvorfor ikke bare investere alle oljepengene i å kjøpe opp et passende land et sted rundt ekvator, der alle nordmenn kan leve glade, varme og lykkelige gjennom hele vinteren, som et eneste gedigent Carl I. Hagen - Utopia? Hvor nordmenn og gjestearbeidere fra eksotiske land lever side om side i et lykkelig fellesskap i god, gammel, føydal stil!

Jeg ser lyset!

Mens jeg tenker på all denne elendigheta får jeg meg en overraskelse. Inn vinduet mitt sniker det seg inn noe mer-

kelig som jeg aldri kan huske å ha sett før. Hva er dette lysende stoffet, som det ikke går an å ta på? Det berører handa mi, og jeg kan se den skifte farge.

Med ett strømmer gamle minner på, minner som jeg ikke trodde fantes lenger i denne D-vitamin-sultne kroppen. Det er solstråler som har sneket seg inn vinduet mitt! Atter en gang blir jeg fylt av indre glød, den fortapte sommergløden; håpet om varmere dager, over alt liv, lys og lykke. Denne gleden som ble så brutalt fortært av vinteren/Tromsø-monstret en kald høstdag i august da jeg kom hjem fra ferie i syden.

ENDRE GABRIELSEN

2 cl. Kahlúa
2 cl. Malibu

Serveres i shotglass.
Og skal - shotes!

Miami Ice Shot

For den utålmodige

NRK2

MIAMI VICE

SØNDAGER KL. 23.30

MIAMI VICE

tv Kalenderen viser februar og ute er det storm og bitende kaldt. Mørketiden skal visstnok være over, men likevel er det fremdeles deprimerende mørkt. Det finnes flere måter å kurere mørketidsdepressjoner på. Noen går til lysbehandling hos sosialhjelpa, andre sverger til å sette på latinorytmer på iPoden. For meg består den beste terapien i ukentlige 50 minutter med den fantastiske TV-serien Miami Vice.

Miami Vice er sol, varme, raske biler, vakre kvinner, tvilsomme kokainkjelt-ringer, oppbretta armer og fashion så langt øyet kan se. Miami Vice er alt det Nord-Norge ikke er i februar.

La oss ta det hele fra begynnelsen. Tidlig på 80-tallet skrev Brandon Tartikoff, den mektige presidenten i den amerikanske TV-kanalen NBC, stikkordene "MTV purk" på en notis. Disse to stikkordene skapte et fenomen som skulle definere 80-tallet. De tok utgangspunkt i noe så forslitt som en krimiserie, men føyde til stjerneaura, klær, stil, musikk og attitude. Oppgaven med å skape dette fenomenet kom i hendene til den da ukjente regissøren Michael Mann. Nå i dag er han mest kjent for å ha laget filmer som *Heat* og *Collateral*.

Miami

I begynnelsen var planen å la handlingen foregå i New York. Men New York ble for kaldt og var dessuten litt oppbrukt som kulisse for en krimiserie. Men Michael Mann hadde vært i Miami og samtidig sett det potensialet som ble visst i kultfilmen *Scarface* (1983). På det tidspunktet hadde Miami en oppblomstring. Få år i forveien hadde Fidel Castro kastet ut store deler av sine kriminelle, sine opposisjonelle, forretningsfolk og de fleste andre han heller ville la plage den store onkelen i nord. Denne kubanske innvandringen førte til stor vekst i Florida, men skapte også mye kriminalitet og narkotikaproblemer. Med andre ord en perfekt kulisse for NBCs nye krimiserie.

Og for ikke å snakke om den latinske, uamerikanske følelsen som tiltrekker. Miami er rett og slett noe helt annet. De amerikanske byene har hatt hver sin periode. På 30-tallet var Chicago byen alle så mot. Etter krigen vokste Los Angeles opp med sin filmindustri. 50-tallet tilhørte Las Vegas, og New York har alltid vært en by å regne med. San Francisco var senter for flower power på 60-tallet. Men 80-tallet tilhørte Miami. Samtidig som kubanerne inntok byen ble også de gamle karakteristiske Art-Deco byg-

ningene på Miami Beach pusset opp og fremsto med fordums glans. I tillegg ble de malt i alskens pastellfarger og lyst opp med neonrør og det meste. Miami var hot.

I denne settingen kunne vi *Scarface* se Tony Montana i Al Pacinos skikkelse klatre mot toppen med maskinpistol, masse kokain og baller av stål. I denne kultfilmen regissert av Brian De Palma etter et manus av Oliver Stone, ble Miami, kriminalitet og moter synonymer like uatskillelige som Bergen og regn eller Amazonas og jungel. Nettopp derfor var det så selvfølgelig for Michael Mann å plassere sin "MTVpurk" i Miami.

En suksess

Serien kom på skjermen første gang i september 1984, og ble en hit fra første øyeblikk. Hovedrollene ble gitt til de ukjente B-skuespillerne Phillip Michael Thomas og Don Johnson. De spilte raddarparet Ricardo Tubbs og Sonny Crocket.

Ricardo Tubbs er den sorte politimannen fra New York som kommer til Miami for å jakte på narkotikakjeltringer. Han snaker spansk, kler seg elegant i dress og skyter før han spør med ei avsaga hagle. Sonny Crocket er selvfølgelig hans rake motsetning. Han er hvit. Han er fra sørstatene. Han er Vietnam veteran. Han kler seg dekadent i hvit linjakke med

oppbretta ermer og fargerike skjorter. Sammen jakter de på suspekter skurker i Miamis underverden. Men de sier heller ikke nei takk til Miamis mange vakre kvinner.

Selvfølgelig kan man undre seg litt over hvorfor to politimenn går kledd i designerklær, kjører Ferrari og går på de mest fasjonable utestedene. Men dette er mye av sjarmen med denne serien. Dessuten kan dette hinte frem om at heller ikke hovedpersonene er helt rene. At de kanskje har noe urent mel i posen. Litt dop kanskje, muligens korrupsjon. Men dette gjør bare serien så mye lettere å bli glad i. Det er bare klærne og bilene som er glatte. Handlingen og karakterene er skitne så det holder.

Kameraføringen til Micheal Mann er bare vakker. Ingen kan filme bytema på samme måte som Mann. De flotte bildene vi ser i *Heat* og *Collateral* dukket først opp i Miami Vice. I tillegg var musikken banebrytende. Med en krysning av salsa og rock deltok den i å gi serien den rammen den trengte. Kjente artister som Phil Collins, U2, Frankie Goes To Hollywood og Peter Gabriel deltok alle med låter til serien. Phil Collins hadde også en gjesteopptreden som skuespiller. Noe han deler med kjente navn som Micheal Richards (Seinfeld), Liam Neeson, Bianca Jagger og Miles Davis.

Banebrytende serie

Michael Mann hadde en dramatisk måte å bygge opp serien som man på den tiden bare fant i filmer. Før denne tiden var krimserier bygd opp etter en egen mal på samme måte som sit comer. Mann brøt totalt med slike maler og var den første til å lage en krimiserie med et godt manus. Serien hadde spenning og action på et helt annet plan en hva som var vanlig. Nå i dag er disse virkemidlene tatt i bruk av nesten alle. NYPD Blue er et godt eksempel på en serie som i høy grad er inspirert av Miami Vice. Og selvfølgelig har det heller aldri skadet en serie å ha med mye vold og mye naken hud. Miami Vice var på sitt mest populære i 1986. Dette året vant også Edward James Olmos en Emmy for sin rolle som politisjefen Castillo. Etter dette gjorde Michael Mann serien smalere og populariteten dabbet av selv om serien beholdt sitt mest trofaste publikum.

Renessanse

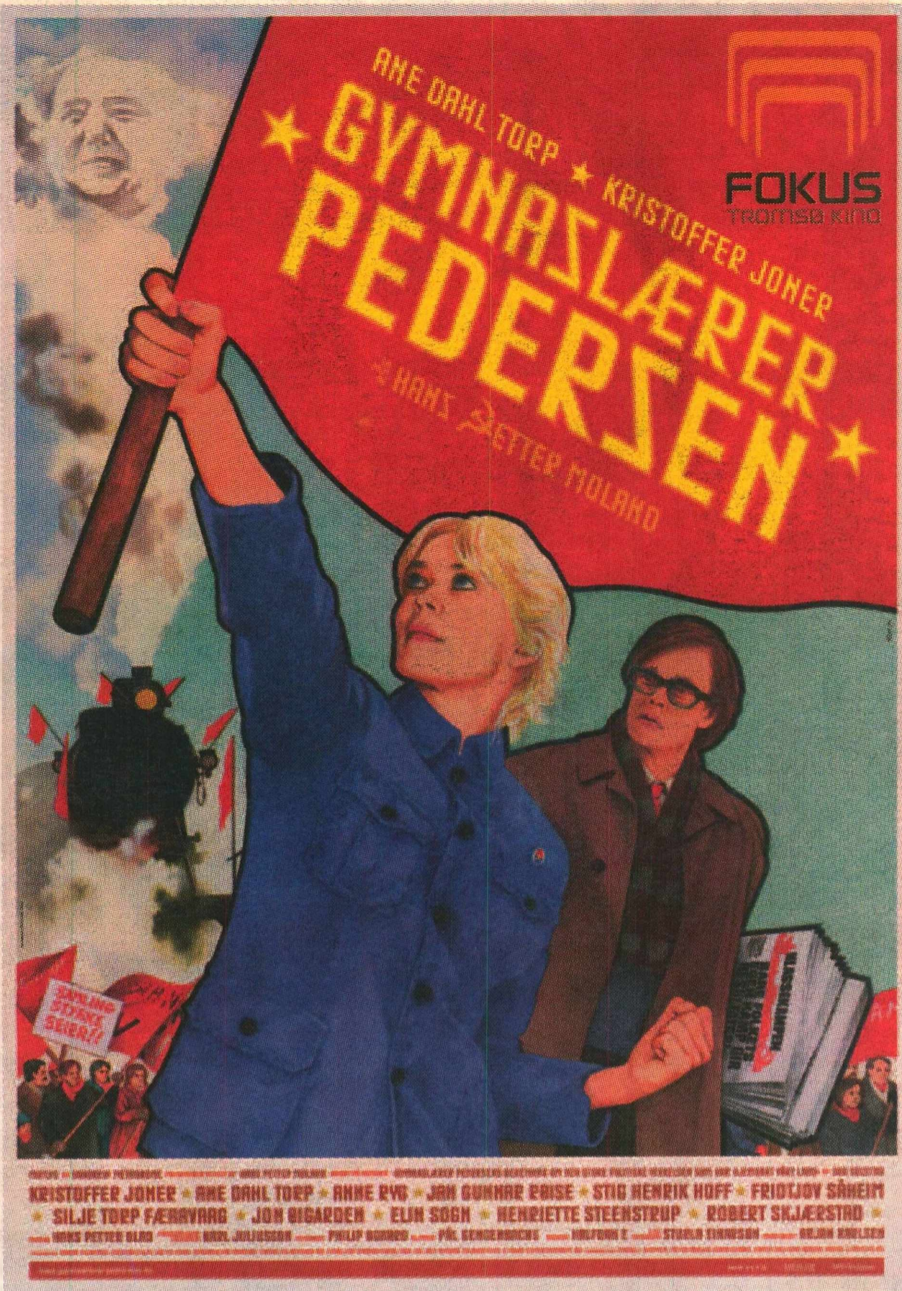
Nå for dagen virker det som om 80-tallet er kommet tilbake. TV-spillet *GTA Vice City* gjorde mye for å tilfredstille nostalgien til oss som savner pastellens tidsalder. Bandet **The Darkness** har gjort det husvarmt å digge puddelrock igjen. Hockeysveis virker også å bli mer og mer vanlig igjen. I det hele virker det som det ene fenomenet etter det andre fra 80-tallet får sin renessanse. Da er det også på tide at denne fantastiske

Når man følger med på den fantastiske serien Miami Vice, er det vel få ting som passer bedre enn Miami (V)ice Tea

Miami Ice Tea

1 cl. Vodka
1 cl. Bacardi
1 cl. Tequila
1 cl. Gin
1 cl. Blå Curacau

En halv lime
Shakes og serveres i longdrinkglass.

Kulturscenen & Studenthuset driv

Dette skjer på huset...

Onsdag 1. mars
Lille Lørdag

Champions league: 1/8-finalene vises på storskjerm

Torsdag 2. mars
MONSTERS OF ROCK
Torsdagsvin i Driv Café

Onsdag 8. mars
Lille Lørdag
Champions league: 1/8-finalene vises på storskjerm

Fredag 3. mars
Coctail Lounge i Mellombar
CLUB JAMAICA m/King Jango (USA), Babar Luck (UK) og Ska Patrol (NOR)

Torsdag 9. mars
Hugins report & Torsdagsvin i Driv kafé

Lørdag 4. mars
Stand-up: JON SCHAU
Lørdagsuniversitetet - tema: "Den blyge kjærligheten. Fremstillinger av Venus pudica"
DJ

Fredag 10. mars
Coctail Lounge i Mellombar

Lørdag 11. mars
Lørdagsuniversitetet - tema: "Norsk kjærlighetslyrikk i dag"
DJ

Tirsdag 7. mars
New Amigos Språkcafé

Tirsdag 14. mars
New Amigos Språkcafé

Billetter selges i Driv kafé og Mix på campus. Oppdateringer på www.driv.no. 15 % studentrabatt på all mat - ta med studentbeviset.

EN GANG SKAL STUDIELÅNET BETALES

Gå videre med en master som gir deg muligheter i næringslivet

www.bi.no

Master i politikk og økonomi

Studiet gir bred innsikt i sammenhenger mellom politikk, økonomi og næringsliv. Det legges vekt på utvikling av praktiske og analytiske evner samt på reell beslutningstaking. Studiet gir kunnskaper som er etterspurte i alle virksomheter som har utstrakt myndighetskontakt, både i næringslivet, i organisasjoner og innen rådgivning.

Master i regnskap og revisjon

Studiet har fokus på fagområdene revisjon, herunder IT-revisjon og internkontroll, forretningsforståelse (verdsettelse, strategi og foretaksstyring), finansregnskap, skatterett og forretningsjus med særlig vekt på selskapsrett. Målet med studiet er å øke evnen til å se revisjons- og regnskapsmessige problemstillinger ut fra en sikker teoretisk-faglig referanse på et høyt nasjonalt og internasjonalt nivå.

- Master i ledelse og organisasjonspsykologi
- Master i finansiell økonomi
- Master i internasjonal markedsføring og ledelse
- Master i økonomi og ledelse/Siviløkonom
- Master i markedsføring/Sivilmarkedsfører

GJØR NOE MED
AMBISJONENE DINE

BI

<---
Fitte-Finn ja, hvor mange hadde han ligget med, fikk vi noe tall der?

– Nei, han har ikke oversikten sjøl en gang!

Nei, kanskje ikke så rart. Jeg fikk litt sympati med ham da han våknet på et hotellrom etter å ha ligget i fylla med en skikkelig stygg dame, og hun hadde stukket av med buksene hans.

– Nei, han er et unikum!

Identifiserer du deg med Finn?

– Ja, i stor grad, han er jo... ja, jo i en viss grad gjør man jo det, som den katastrofemagneten han er. Han roter det til for seg på en måte som jeg kan kjenne meg igjen i.

Ja du da, hvor mange damer har du ligget med?

– Nå sitter min nåværende dame rett oppi høgget her, så det tør jeg ikke svare på nå.

Da trenger du ikke svare på det.

– Jeg tror ikke jeg tør uttale meg en gang, av frykt for at det kan komme henne for øret.

For du var gift en periode, hvor lenge varte det?

– Joda, det varte nesten ett år.

Ikke dårlig det da! Tror du dine opptredener i media har gjort deg mer eller mindre attraktiv for jenter?

– Jeg vet da faen!

Et siste spørsmål, hvem vil du anbefale å kjøpe denne boken?

– Det kan ikke jeg anbefale noen å gjøre altså. Hytteeiere kanskje, det er helt klart en hyttebok. Også har den noe å gjøre på dass skjønner du! For da trenger du noen små snutter, sånn en avføring lange lesestoffbiter, slik at du vil kommet ut glad, men litt sur også, fordi du har lest noe helt forferdelig.

– Nja, jeg er litt imot å bruke mer tid enn nødvendig på dass jeg men.

– Nei, det må du ikke være!

KRISTOPHER SCHAU, MORTEN STÅLE NILSEN OG ØYSTEIN KARLSEN
ET NORGE I KRIG
CAPPELEN FORLAG 2006

Mørk allmenn- kunnskap

bok Det du kan lese i *Et Norge i krig* er det du fikk høre på radioen hvis du hør-

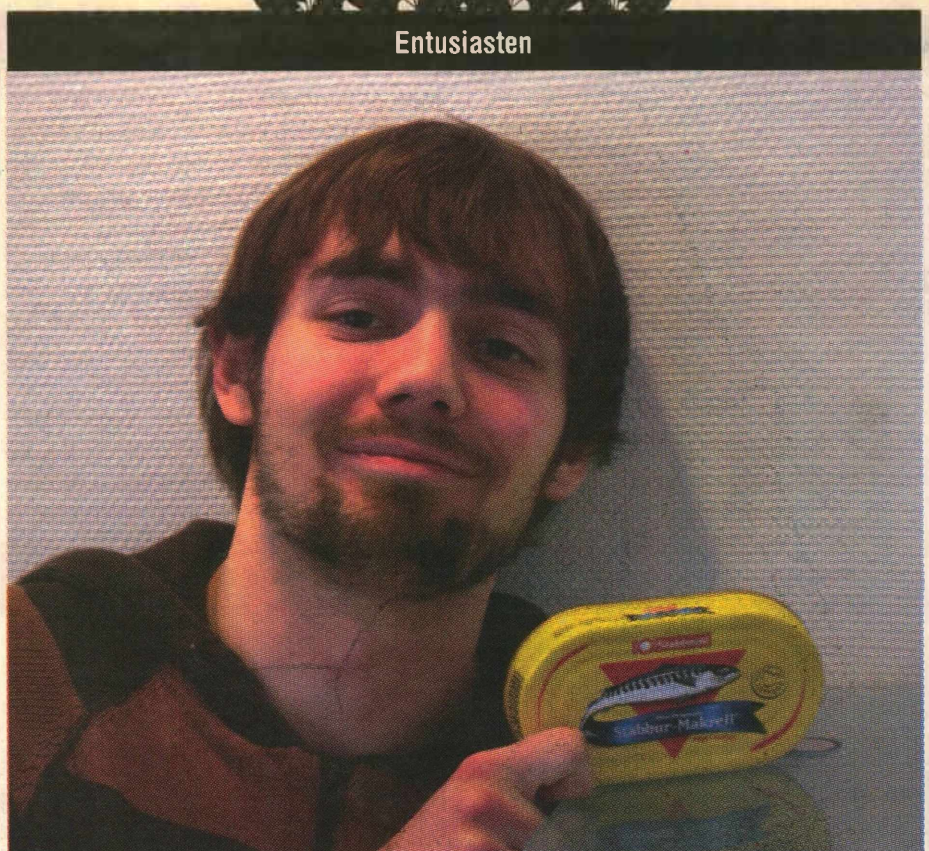
te på programmet høsten 2004. Boken består av mange korte snutter, og er meget lettlest. Innholdet er interessant, både fra et kuriositetssynspunkt og med tanke på at det er mye "ukjent allmenkunnskap" her man burde kjenne til. Tekstene er vesentlig kortere enn det som ble fremført på radioprogrammet, for eksempel er biten om Idi Amin er redusert til i høyden en tredjedel eller noe deromkring. Delene om hans forkjærlighet for offentlige henrettelser, hvor offeret alltid måtte ha hvite klær så blodet skulle synes best mulig, hans brev til dronningen av England som alltid ble innledet med "Dear Liz..." og hans kannibalisme er utelatt fra boken. Serien om Belgia og hvordan alt med dette landet bare er jævlig fra a til å er imidlertid bra dekket, fra pedofilidrapene til kolonistret i Kongo.

Andre diktatorer du kan stifte litt ekstra bekjentskap med ved å lese boken er bl.a. Jean-Bédel Bokassa eller som han kalte seg selv "Majestet Bokassa den første, Apostel av fred og tjener av Jesus Kristus, Keiser og Marshall av Sentral-Afrika" og "Stormester av Det Internasjonale Brorskap av Riddere som samler på frimerker". De 2 1/2 sidene om Caligula gir deg dog kun et lite innblikk i keiserens galskap, ønsker du å lære mer om denne klassiske diktator for underholdningens skyld burde du se kultfilmen *Caligula* med Malcolm McDowell, Helen Mirren og Peter O'toole. Det er også flere andre diktatorer og fremstående personer som i seksuadsadistiske narkopsykoser kan gjøre omgivelsene til et levende helvete, noe man kan lese mer om i avsnittene om blant annet Hitler, Mussolini og Don Simpson, for å nevne noen.

Jo mer jeg leser i *Et Norge i krig* jo mer liker jeg boken. Det eneste jeg har å utsette på den er at reportasjene er kortet ned. Når man har hørt det på radioen før, hadde det vært mer interessant å lese boken om den hadde inneholdt mer bakgrunnsstoff enn det som ble fremført på programmet. Men i kildelisten bak i boken vises det til lesestoff for de som vil dykke litt dypere. Hvis du fattet interesse etter å ha lest denne bokanmeldelsen, og har lyst på flere lett kvalmende og fascinerende mørke kapitler fra historien, så kjøp boken, jeg tror ikke den koster så mye!

CARL PHILIP FLEISCHER

Entusiasten

En glad makrell

Få studenter er så engasjerte i sitt valg av pålegg som Jørgen Skancke på mat.nat. Han spiser makrell i tomat så ofte anledningen byr seg.

TEKST/FOTO: THERESE-MERETE LINDSETH

Det er cirka et år siden Jørgen aktivt startet å spise makrell-i-tomat på skivene sine.

– Jeg klare bare ikke å la være, forteller Jørgen, som tilfeldig la merke til noen som spiste det i kantina på mat./nat og tenkte at han skulle prøve det ut. Nå er de blitt noen stykker som mer eller mindre spiser dette pålegget på fast basis. Jørgen nyter sitt valg av pålegg hver dag i kantina og som dreven makrell i tomat entusiast har han flere hjelpsomme tips.

Forhåndsregler

1. Best blodfersk: Pålegget holder seg ikke friskt så lenge, en time etter åpning begynner den å bli litt besk i smak. Er du alene eller ikke så sulten velger du den lille boksen.
2. Åpningsfasen: Åpning av boksen må man ikke ta lett på, det er ikke populært å sprute makrell i tomat over de andre ved bordet.
3. Applikering: Gaffel er best egnet til fordeling og mosing av makrellen

Kvalitetssikring

Hva er så best, makrell på boks eller tube?

– Herregud, hva er det slags spørsmål? Boks såklart!, sier en oppgitt entusiast og fortsetter.

– Og den må være fra Stabburet. COOP har en til under halve prisen, men den er ikke god. Man bør span-dere de ekstra kronene på den gode smaken.

King Oscar sin er heller ikke å anbefale. Mange vegrer seg for å ty til dette kjerne-sunne pålegget grunnet lukt. Hvordan bør makrell i tomat nytes og hvordan blir man kvitt makrell-ånden?

– Grovt brød. Makrell i tomat bør legges på grovt brød. Bakte brød selv, men har blitt litt sløv så det blir Ingers Rugbrød. Og så må man drikke melk. Har hørt om de som har majones på makrellen, for å døyve smaken, men det gjør jeg ikke selv og anbefaler det heller ikke. Mange går lei av et spesielt pålegg etter en stund, men det har heldigvis ikke skjedd enda.

Et ånde-lig problem

Så var det dette med lukten?

– En enkel tyggis fisker ånden, håper jeg. Det vil uansett ikke bli noe problem visst man kun omgir seg med makrell spisere, slik som det er med hvitløk.

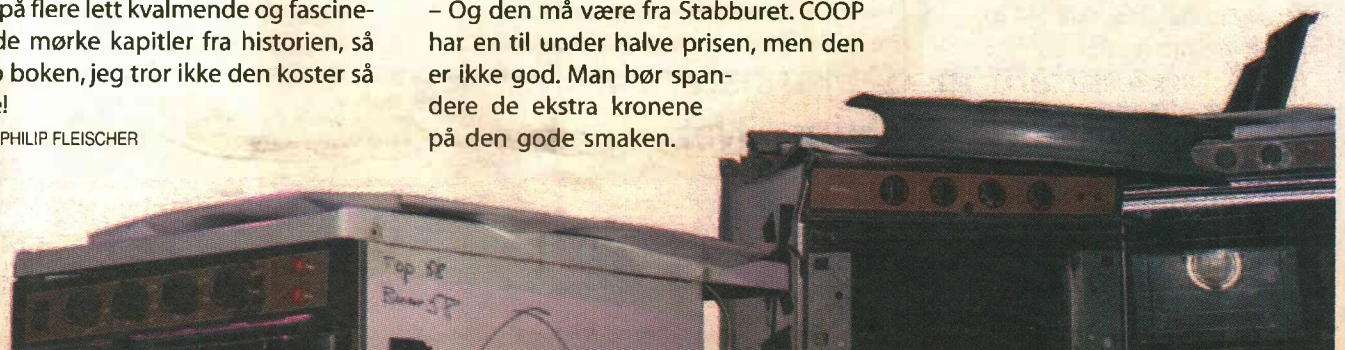
Ikke nok med at pålegget faller i smak, det er som kjent sunt også.

– Jeg har så klart regnet på det, og omega3 innholdet i en stor boks tilsvarer cirka 5-6 kapsler, i en liten boks cirka 3, informerer Jørgen som liker å tro at han føler seg friskere og sunnere etter at han startet med et aktivt makrell i tomat inn-tak.

Han har ikke vært på ferie siden interessen for dette pålegget ble startet, men har tenkt på problematikken rundt det å bli fri for makrell i tomat.

– Jeg vil nok ta med meg noen bokser om jeg blir lenge borte, men jeg er villig til å prøve nye lokale varianter om det finnes, forsøker Jørgen å avslutte, men legger til:

– Makrell i tomat bør få sin renessanse. Og med det har entusiasten fått spredt sitt glade budskap, løp å kjøp!

Kristopher i krig

– Norges høyeste og drøyeste mann

Kristopher Schau gir i disse dager ut boka "Et Norge i krig" sammen med Øystein Karlsen og Morten Ståle Nilsen. Han er ikke akkurat en beskjeden mann.

TEKST: CARL PHILIP FLEISCHER
FOTO: KÅRE GRUNDVÅG

To dager med by:Larm hadde satt sine spor, og det siste jeg hadde lyst til å gjøre lørdag 11. februar var å stå opp. Men klokken nærmet seg ett og kl 14.00 hadde Kristopher Schau boksignering på Blårock med boken "Et Norge i krig", basert på radioprogrammet ved samme navn. Jeg stabler meg ned på Blårock og møter fotografen min Kåre. Vi er litt tidlig ute. Inne sitter kjente og ukjente Trom-

søfolk og ser på en fotballkamp. Jeg vet ikke helt hvor jeg skal gjøre av meg, og stiller meg opp for å følge med på kampen. Jeg interesserer meg like mye for fotball som for svangerskapsyoga, men når man later som om man ser på fotball blir man en naturlig del av omgivelsene, no questions asked! Litt over to entret Schau en koselig scenekrok med levende lys, et lite bord og en stabel med

bøker. Da jeg hilste på Norges høyeste mann, og mumlet noe om studentavis og intervju, merket jeg hvor vondt jeg hadde i nakken etter å ha sovnet i helt tilfeldige sovestillinger. Faderlig inviterte han meg til å sette meg på stolen ved siden av ham, og jeg følte meg som en unge som spent skulle høre en onkel fortelle historier fra krigen. *Hva betyr tittelen "Et Norge i krig"?*

vaskemaskin.
 E: – Ja, den har nemlig separat vaskemaskin og sentrifuge. Sentrifugen er veldig lett å løfte ut. Den er nemlig multifunksjonell, og fungerer blant annet som cowboyhatt.
 A: – Det er en musikalsk hatt.
 E: – Ja en slags hi-hatt.
 A: – Også har du dypfrysere. Der er vi veldig opptatt av at det er en tjukk gummikant rundt. Da vil lyden bli best, nærmest som en slags pauke.
 E: – Den lager omtrent samme lyden som når man lukker en dypfryser.

Gjenbruk

Hurra Torpedo har et visst forbruk av instrumenter. Komfyrer og vaskemaskiner er jo strengt tatt ikke lagd for å bli slått på og instrumentene kan ikke brukes etter endt konsert. Likevel hevder de at de er et svært miljøbevisst band.
 E: – Vi bruker veldig sjelden splitter nye hvitevarer.
 A: – Vi er et gjenbruksband. I begynnelsen reiste vi rundt i bakgårder i Oslo for å finne brukte hvitevarer, som folk hadde dumpet. Senere kom Gjenbruksentralen, så da ble det mye lettere. Etter det har vi blitt gjenbruksentralen til Gjenbruksentralen.
 E: – Det er vi som sørger for at Gjenbruksentralen fortjener sitt navn, fordi vi drar dit og faktisk gjenbruker de tingene de har der. Hvis ikke ville de jo bare blitt destruert, og det er jo ikke gjenbruk! Det som er fint med vår måte å spille på er at vi bryter ned det som ellers ville vært søppel på en veldig miljøvennlig måte. Vi bryter det ned til molekylnivå, og dermed taes det bare opp av luften rundt, og forsvinner. Noe av det går jo tilbake inn i kroppen også.
 A: – Vi leverer jo også alltid hvitevarene tilbake til gjenbruksentralen, selvsagt noe mer komprimert.

Elektra-Lill

Bandet bruker komfyrer i tillegg til frysebokser og vaskemaskiner. Men de kan ikke bruke hva som helst. Ovner av merket Elektra-Lill, helst fra tidlig 70-tall, er de som egner seg aller best. Det er vintage 70-tallsmodeller som gjelder.
 A: – Ja, de er i grunn de beste, de er mye lettere, og dessuten mer porøse. Nyere komfyrer er ikke like solide, og dessuten litt jålete.
 E: – Ja nettopp, de digitale. Vi spiller jo på hele komfyren. Akkurat som indianerne nyttiggjorde seg hele dyret, forsøker vi å nyttiggjøre hele hvitevaren. Moderne digitale komfyrer har for eksempel ikke klokke som kan ringe ved å spille på den. Man kan jo programmere, men det blir vanskelig å få det i takt, så det vil ofte ikke fungere.
 Det er kanskje en fare for at elektronikken bryter sammen i løpet av konserten?
 E: – Det er en klar fare for det, og da er gamle mekaniske løsninger alltid å foretrekke.
 A: – Man kan jo si mye bra om datautviklingen, men når det gjelder hvitevarer har det i grunn bare blitt verre.
 E: – De gammeldagse stekekomponen-

tene er også å foretrekke fremfor de nye heldekkende.
 A: – Ja det er helt fryktelig. Det er bare plast og glass nå om dagen.
 Nei, det går vel ikke an å spille på det?
 E: – Man kan vel si at den teknologiske utviklingen kan gjøre det vanskelig om en 15-20 år i forhold til å finne instrumenter.
 A: – Vi kan bli tvunget til å finne på noe annet.
 E: – Det kan være vi må begynne å kjøpe opp, for å ha et lager.

Fra by:Larm til South By Southwest

Hurra Torpedo fylte Storsalen i Kulturhuset under by:Larm. Egil og Aslag var svært fornøyd med publikum.
 E: – Det var voldsomt. Bra respons, mye stemning.
 A: – Det hender nok folk slår seg mer løs, men det har nok med by:Larm å gjøre.
 E: – Vi måtte jo spille et kortere sett, noe som gjorde at vi ikke kunne spille de lange afrikanskinspirerte jampartiene, som jo bygger opp stemningen betraktelig. Før plata kommer ut i løpet av våren skal de på en ny tur til de Forente Stater.
 E: – Vi er på norgesturne nå, så skal vi tilbake til USA i mars.
 A: – Da skal vi spille på South by Southwest.
 E: – Det er det amerikanske svaret på by:Larm. De er jo veldig imponert over den suksessen by:Larm har vært, så de prøver å lage noe tilsvarende der borte nå.

Klumpete komfyrer

På USA-turneen i fjør høst møtte bandet på et praktisk problem. Komfyrene der borte er som regel ikke av det samme slaget som her hjemme. Det var svært vanskelig å finne instrumenter som holdt den kvaliteten de er avhengig av.
 A: – I USA har de jo ikke noen gjenbruksentral, men mer private søppelplasser.
 E: – Vanligvis bare graver de ting rett ned i bakgården. En annen ting er jo at de ikke har så veldig mye hvitevarer hjemme.
 A: – Det var vanskelig å få tak i hvitevarer. De private søppelplassene var vanligvis drevet av en eller annen sprø fyr, men der fant vi av og til noe som kunne brukes. Likevel måtte vi fire på krava. De var generelt dårlige.
 E: – De var ofte store og klumpete, usolide og med dårlig lyd.
 A: – Ja det var veldig fort gjort å slå de til pinneved i løpet av en konsert.
 Med så mye løse deler i luften er det vel fort gjort å pådra seg skader?
 E: – Særlig nå på siste turneen har det vært veldig lite skader, bare noen små blåmerker.
 A: – Men det har hendt at vi har kuttet av oss både hender og hode.

Kino og kake

På i turneen i statene i hadde de med seg et filmteam på slep for å lage rockumentaren *The Chrushing Blow*. Om filmen kommer på kino, TV, DVD eller alt på en gang er foreløpig ikke klart.
 E: – Vi kom jo rett fra Fokus nå, men jeg så ingen plakater foreløpig.

A: – Så den har ikke kommet på kino ennå?
 E: – Nei, men jeg håper jo at den kommer på kino.
 Men er den ferdigprodusert?
 E: – Vi er ikke involvert i den prosessen i det hele tatt, så før den kommer på kino så kan ikke jeg garantere at den kommer på kino. Men jeg håper jo.
 A: – Vi gjorde utrolig masse opptak. Det som ligger på internett er jo bare bruddstykker.
 E: – Filmen vil jo antakeligvis slippes på det amerikanske markedet.
 Men dere vil også få en del av kaka?
 E: – Det blir så mye kake på oss at vi kommer til å bli småkvalme og skrike etter kaffe.

HURRA TORPEDO
 KULTURHUSET
 10.02.06

Kvinnefor-kjempere

konsert Farbrødrene Blå entrer scenen med dyp konsentrasjon og rørleggerkløft. Det fantastiske og merksnodige bandet som spiller på alternative instrumenter er tilbake i Tromsø. Enten så elsker du Hurra Torpedo eller så hater du de. Ja, vi elsker. Vernebriller burde være kodeks for de på første rad. For gutta sparer ikke på krutt og slagkraft. På vegne av alle kasserte hvitevarer i Norge må jeg si at denne formen for resirkulering er toppen av kranssekaka, et nirvana for vaskemaskiner, fryseboksens himmel. Disse trofaste husholdningsartiklene gis en siste nyttefunksjon før de legges til hvile. En brutal avskjed muligens, men de ofres i musikkens navn, slik en nobel sak. Enkelte tvilende sjeler ser ikke underholdningsverdien i staute, sterke karer som pulveriserer hvitevarer. Ikke nok med at de serverer et forrykende show, de blåklede torpedoene skaper forbausende vakker musikk. Fryseboks, komfyr og tørketrommel egner seg bra som instrumenter. På repertoaret vanket det mang en godbit, bare godbiter i grunn. I anledning kvinnefrigjøringskampen covra hurraguttene *Total Eclipse of the Heart* og *All the Things She Said*. Aldri har vel den russiske jenteduoen radioslager hørtet så bra ut. Tenkt på oss nordlendinger hadde de også, låta *Uæææh* (*A Basic Norwegian Dictionary*) ble tvilsomt nok dedikert til oss. Et høydepunkt for publikum av det feminine slag må nok utvilsomt være deres tango med Farbror Blå (type Schau) i front. To meter muskuløs mann med tangorytmen spikra i kroppen, vrikkende lettkledd over scena. Sikle, sa du?

Showet ble avslutta med en maskulin kraftdemonstrasjon, testosteron og svette fløt fritt og det av husholdningsutstyr som fortsatt så helt ut, ble pulverisert og tatt opp i atmo-

sfæren. Hurra Torpedo er bra på plate men nytes best live, men en sikkerhetsavstand på drøye to meter.

TEKST/FOTO: THERESE-MERETE LINDSETH

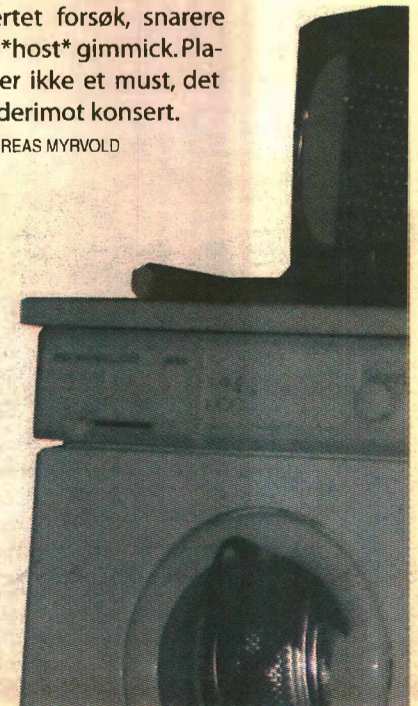

TOTAL ECLIPSE OF THE HEART
 HURRA TORPEDO
 DUPLEX RECORDS, 2005

Skranglete gimmick

plate Det skrangler i kjøkkenredskaper, og pustes tungt i bakgrunnen. Det er lite som unnslipper lytterens øre når Hurra Torpedo slipper sin andre EP. Den første kom i 1995, og var på et begrenset opplag med 7-tommers vinyl. Det er vel kanskje ikke så mye som har skjedd siden da. Konseptet er mer eller mindre nøyaktig det samme, selv om Farbror Blå har rukket å gjøre seg kjent gjennom alt fra bandvirksomhet til TV-opptredener. Bandets suksess og nylige renessanse henger nok noe sammen med dette, foruten den velkjente USA-turen. Nok om det, mer om plate. Faktisk kjører Hurra Torpedo gutta rett på med hitlåta som vi nesten har hørt for mange ganger allerede, når de skal sette en slags standard på EPen som er titulert etter samme låt. For de som måtte være i tvil; Hurra Torpedo er et liveband. Likevel har produsent Ole Petter Andreassen greid å fange ganske mye av den energien som de viser på scenen. Ikke minst har dette blitt oppnådd ved en tydelig og utstrakt bruk av skrammel som lager et kjøkkenlydlig bakteppe i de låtene Farbror Blå hamrer løs på komfyren, for eksempel i tittelkuttet. Ellers er bassen fra dypfryseren meget luftig og fin. Plata tar seg opp etter et par gjennomlyttinger, og høres definitivt best i stereo, da det ligger mange små detaljer i bunn. Favorittene på plata er nok "Uæææh" og "Total eclipse of the heart". Likevel, et par av låtene er kanskje ikke spesielle i annen forstand enn at det brukes noen sære instrumenter og rare arrangementer. Et eksempel er "Tønne Krutt", som er en urtypisk Duplex-låt. Men man får en aldri så liten følelse av at denne platen ikke er et hundre prosent helhjertet forsøk, snarere en *host* gimmick. Plate er ikke et must, det er derimot konsert.

ANDREAS MYRVOLD

<-----

bare en gimmick, sier bassist/vokalist Egil Hegerberg. Gitarist/vokalist Aslag Guttormsgård, også kjent som Farbror Blå, nikker samtykkende.

USA-suksess avler Norgesinteresse

Til tross for lang fartstid har trioene, som også huser Kristopher Schau (kjent som Farbror Blå), holdt relativt få konserter i Norge. I det siste har de konsentrert seg om USA.

Egil: – Grunnen til at vi satser på det amerikanske markedet er fordi at det er den letteste måten å få oppmerksomhet her hjemme. Hvis man får en ørliten grad av oppmerksomhet i USA, vil det automatisk medføre at man blir booket i Norge.

Aslag: – Det vi håper på er å gjøre stor suksess der borte, slik at vi kanskje kan selge et par-tre skiver også her i Norge.

E: – Det lønner seg å

ha en viss interesse utenlands, slik at man alltid kan referere til det har hjemme når man vil ha spillejobb.

Et feministisk alternativ

Dere kjenner kanskje til det finske ensemblet Cleaning Women? Kunne dere eventuelt gjort konserter sammen?

E: – De spiller på tørkestativ, gjør de ikke? Da måtte i så fall vi varmet opp for dem.

A: – Ja, da kunne jo de ryddet opp etter oss.

E: – Hurra Torpedo og Cleaning Women passer godt sammen, for vi representerer et feministisk alternativ.

På spørsmål om de ser på Cleaning Women som konkurrenter svarer Egil at de utfyller hverandre.

E: – Det er ikke noen konkurranse. Hvis vi hadde vært interessert i konkurranse hadde vi drevet med sport

og idrett. Da hadde vi vært i OL i Torino, og ikke her på by:Larm. Her er vi en stor vennlig familie hvor alle backer hverandre og ikke snakker dritt ved frokosten.

A: – Vi er stolte av hverandre

E: – by:Larm er som en stor jamsession.

A: – En stor, lykkelig familiesammenkomst. Nærmest som en Woody Allen film.

13 år i studio

Alle medlemmene i bandet er med i haugevis av andre band som Thulsa Doom, Cumshots, Black Debbath, LYD og Bare Egil Band. Men de påstår hardnakket at det meste av tiden brukes til Hurra Torpedo, og de har store fremtidsplaner for bandet.

E: – Nå har vi akkurat vært i studio og spilt inn plate. Den skal vi mikse, og så skal vi gi den ut.

A: – Vi har vært 13 år i studio nå.

E: – Ja, så det ble litt fyllstoff på slutten.

A: – Skulle vi bli ferdig noen gang så måtte vi bare sette en deadline.

E: – Vi har måttet forkaste mye innspilt materiale. Dessuten har det gått litt opp og ned. Noen år har det for eksempel vært vanskelig å få studiotid.

Men dere har jo vært hyppig i studio med andre prosjekter?

E: – Njaa. Jo. Nei.

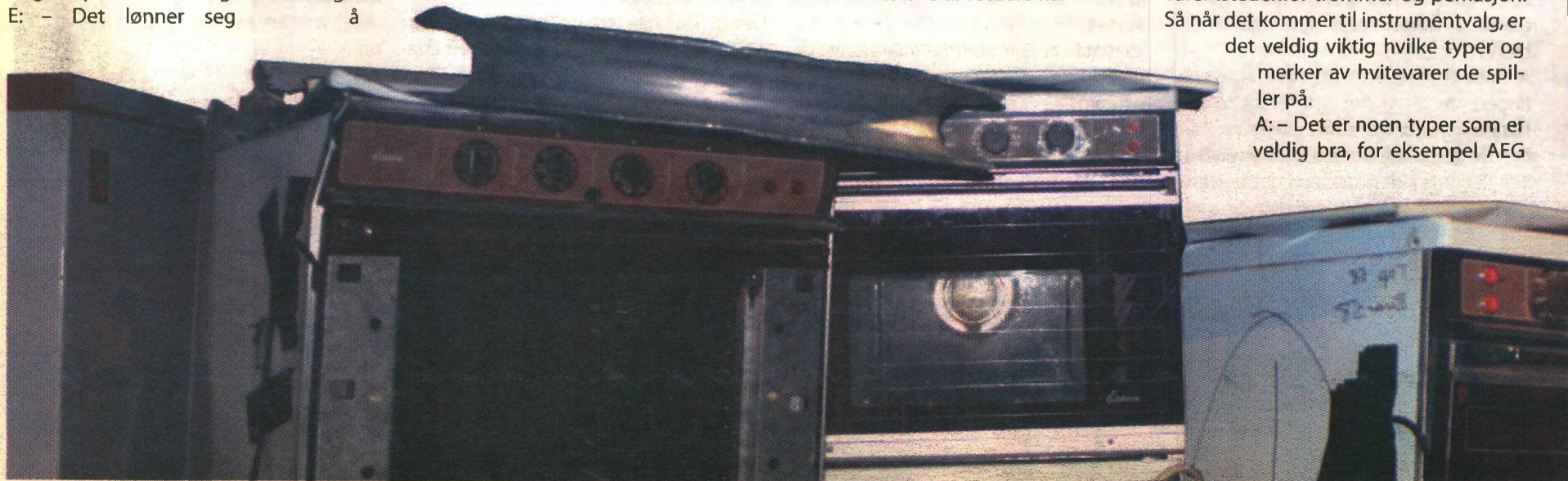
Hva med LYD, Black Debbath, Thulsa Doom og Bare Egil for eksempel? Det tar vel opp litt av tiden?

E: – Nei, nei, nei. Det har ikke tatt mye tid. Tiden har gått med til å jobbe frem Hurra Torpedo. Dette med kostymevalg og videreutvikling av artistnavn tar jo masse energi.

Musikalsk hatt

Hurra Torpedo bruker som kjent hvitevarer istedenfor trommer og perkusjon. Så når det kommer til instrumentvalg, er det veldig viktig hvilke typer og merker av hvitevarer de spiller på.

A: – Det er noen typer som er veldig bra, for eksempel AEG

The return of Farbror Blå

Keith Moon og The Who. Jimi Hendrix. Nirvana. Richie Blackmore. Hurra Torpedo. Det er ikke lett å finne tilstrekkelig med instrumenter når man knuser de hver gang man spiller.

TEKST: GLENN FAGERVIK OG ANDREAS MYRVOLD
FOTO: THERESE-MERETE LINDSETH

Hvitevarebandet Hurra Torpedo har vært en del av multimediekonsernet Duplex Records siden starten i det herrrens år 1991 og har imponert mange med låter som *Rød Sex* fra Duplex-samle-

kassetten *Gabriels Pose* og fine tolkninger av låter av eminente artister som De Lillos, Samantha Fox og Slade. Men det var ikke før de opptrådte med Bonnie Tyler-låta *Total Eclipse Of The Heart* i TV-programmet Lille Lørdag i 1996 at de ble lagt merke til utover Oslo-regionen. Konserten under årets by:Larm var den første konserten i Tromsø på over fem år. Siden da har det skjedd store ting i bandet.

– Settlista er jo forandra. Vi har to nye låter, sier Egil Hegerberg, også kjent som Farbror Blå.

Kvalitetssikring
Gutta ga i høst endelig ut en EP titulert

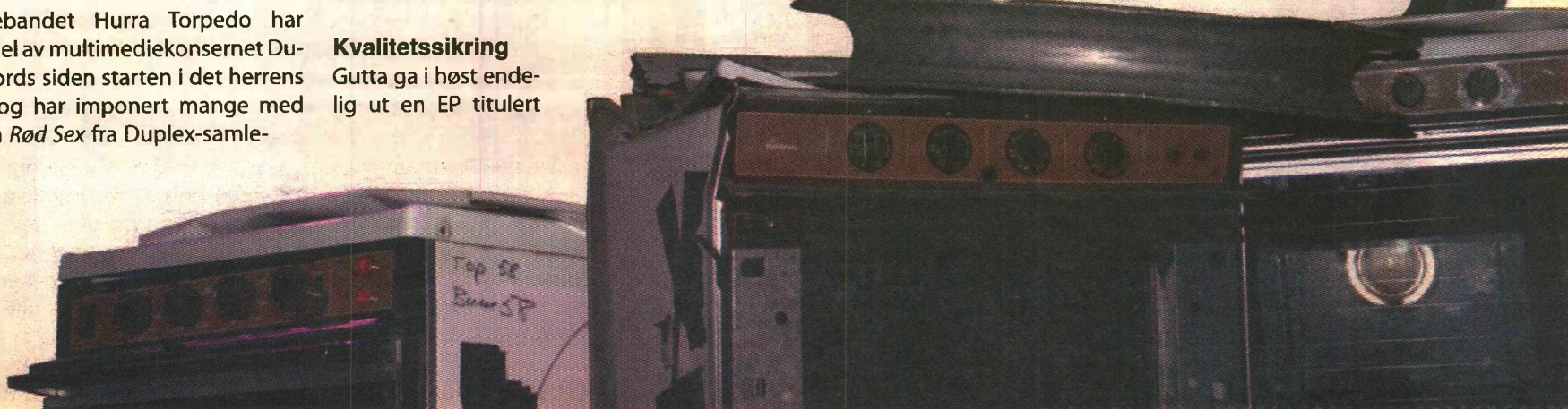
etter den nevnte Bonnie Tyler-slageren, deres første utgivelse siden syvtommerpictediscen *Stockholm*, fra 1995. Noe som vitner om en enorm produktivitet. EPen har jo også kommet på VG-lista.

– Det er en uvanlig progresjon kanskje. Noen band føler at de må rushe ut skive med en gang de har startet. Vi må jobbe materialet mer inn, sier Egil. Det at det har gått ti år siden de fikk en liten hit med låta

på TV hindrer ikke at de synes låta er mindre aktuell nå.

– Vi forsikrer oss om at folk ikke kjøper plata vår bare fordi vi har vært på TV. Det blir for lett. Vi vil være sikre på at det vi gir ut har kvalitet, og det føler vi at vi har fått til. Låta var populær for ti år siden, og er fremdeles populær når den kommer på plate nå. Det tyder på at dette er ren kvalitet, og ikke

---->

PRIMUS MOTORER: Priscilla de Wet og Artur Albuquerque vil fremheve internasjonal kulturforståelse mellom norske og internasjonale studenter gjennom "Hugins report".

Åpen mikrofon: Hugins report

Enkelte torsdager samles studenter i cafeen på Driv, for å synge, spille og lese dikt for hverandre, i regi av internasjonale studenter.

TEKST: GOTTFRIED GUNDERSEN
FOTO: GOTTFRIED GUNDERSEN

Kaldt og stormfullt vær med ymse regnskurer er ikke vanligvis en sørings favorittforhold å tusle ute på, men da "Hugins report", ble arrangert torsdag 23.02 var det etter alt å dømme en kveld man burde innfinne seg i cafeen på Driv. Det var en spent stemning og mange mennesker som hadde samlet seg for å få med seg venner, kjente og ukjentes forskjellige bidrag til den åpen mikrofonen.

Variert

I regi av ISU, og primus motorer Priscilla de Wet fra Sør-Afrika og Artur Albuquerque fra Portugal, gikk Hugins report av stabelen. Blåst i gang av en gallisk sekkepipe, fikk vi i løpet av knappe to timer overvære selvkomponerte sanger om sprit og damer i beste Tom Waits-stil fremført av en Latin-amerikansk indianer, freestyle-sang av egne kjærlighetsdikt og sang på stikkord fra publikum, samt sporadisk beatboxing fra Uganda. Tysk og engelsk diktresitasjon av selvskrevne verk om kjærlighet og one-night-stands, kinesisk karaoke, meksikansk vise-sang og spanske smørsanger amorader. Av norske innslag fikk vi høre en egenlaget sang inspirert av "Hugins report" med tittel "I left my heart in Damaskus" og jazz av klasse som kunne få Silje Nergaard til å rødme. Det hele ble avsluttet av en trio fra musikkhøysko-

len som vakkert fremførte og forførte publikum med norske folketoner i ny kledning med afrikanske trommer i bakgrunn. Det hele artet seg som et perfekt avbrudd i studiehverdagen og muligheten til å ta et glass vin med venner og la seg underholde.

Samlende forum

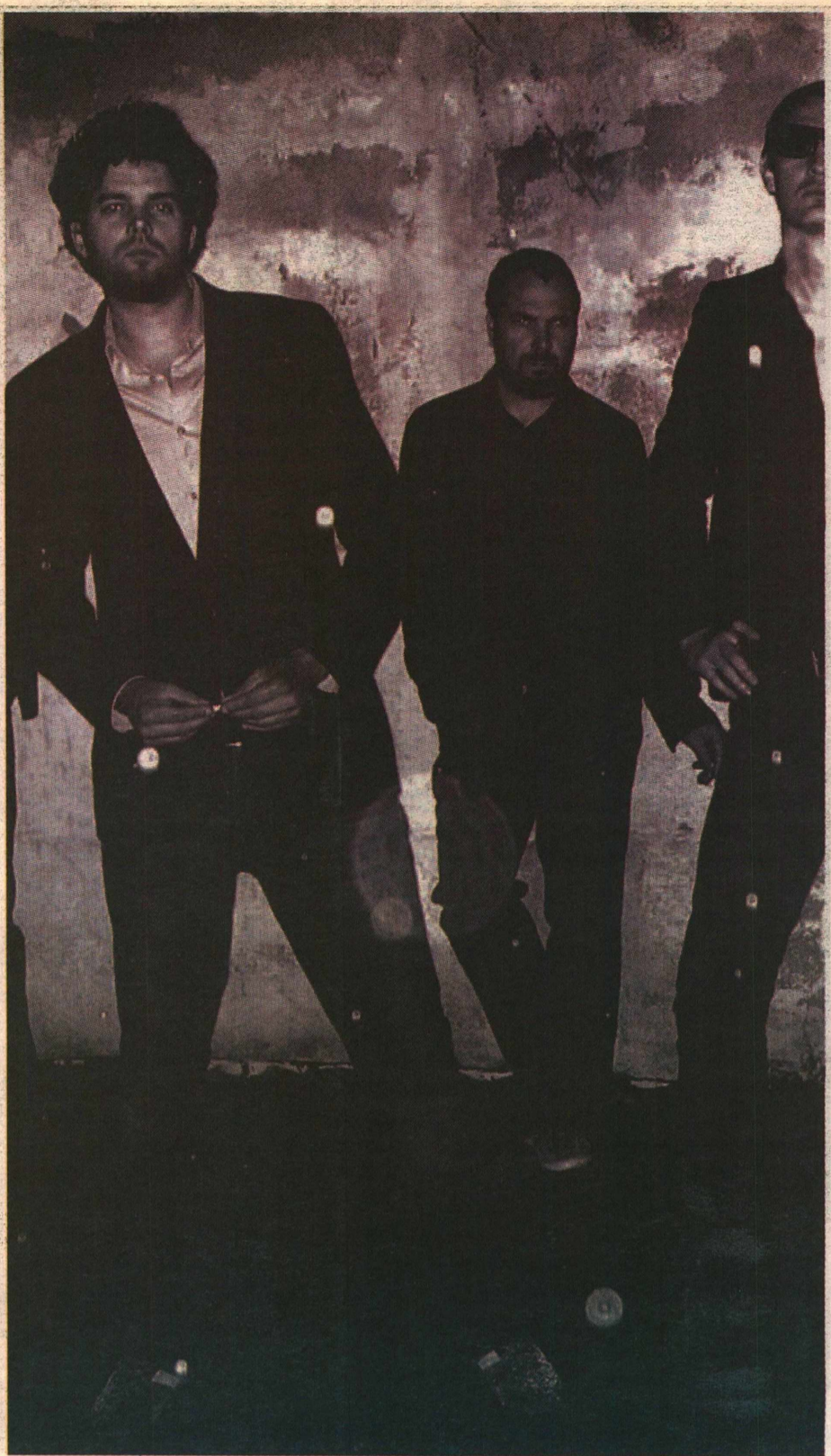
"Hugins report" har eksistert siden høsten 2004 og var først en ide som kom til live over et par øl på Driv en sen høstkveld av Priscilla de Wet og Per Arne Bjørkeli som var leder for UKA det året. De syntes at det var for stort sosialt gap mellom internasjonale og norske studenter, og kom frem til at et konsept med åpen mikrofon måtte være til gagn for integrering og kulturmangfold blant studenter.

Fra å være et sporadisk arrangement i den nye bodegaen i Teorifagbygget har det utviklet seg til et månedlig arrangement slått sammen med vinkvelder på Driv på torsdager.

Hugins report er ment å være et samlende forum for kulturkunnskap som studentene fra alle verdenshjørner allerede sitter inne med. Ideen er tuftet på at musikk og kultur skal samle og forene studentene.

Ingen kvalitetskrav

Priscilla de Wet er også påståelig med å si at det ikke stilles noen kvalitetskrav, og heller ikke innholdskrav bortsett fra at det skal være et kulturelt innslag. Har du noe på hjertet, eller sitter inne med et dikt eller en sang du gjerne skulle ha fremført ønskes du hjertelig velkommen. Det er også ment som en mulighet for å overvinne sceneskrekke, eller rett og slett få trening i å stå foran en forsamling med mikrofon i hånden.

Melankoliens mestre

I mars er det duket for konserter med den melankolske bluesrockens fremste representanter i Norge, Ricochets og Madrugada.

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN

Når jeg sier melankoli her, så mener jeg ikke en gjeng sutregutter med kassegitar, rare briller og "quiet is the new loud"-tullball i sekken. Både Ricochets og Madrugada har gjennom en utrolig vellykket kombinasjon av rock og blues i en årrekke klatret seg mot toppen av pallen i norsk rock.

Ricochets har siden den første singelen – "Devil Inside" fra 1999 – vist oss at sjølutlevering, tapt kjærlighet og savn fungerer ypperlig i kombinasjon med en god blues-inspirert rocksound. Gjennom skiver som *Slo-mo Suicide* (2000), *The Ghost of Our Love* (2003) og *Isolation* (2005) har bandet gang på gang levert solide blues-rock-skiver, hvor destrukti-

viteten, frustrasjonen, depresjonen og ikke minst ærligheten i bandets låtmateriale er til å ta og smake på – noe som gjør Ricochets til et utrolig bra band. Særlig bandets andre skive, *The Ghost of Our Love*, vil for evig inneha klassikerstatus i min bok. Når det gjelder liveopptreden, har undertegnede hatt gleden av å overvære Ricochets live en rekke ganger. Jeg har bare ett ord å si om det: Fett! Vokalist Trond Andreassen er uten tvil Norges beste rockevokalist og de som mener noe annet er bare teit. Særlig også gitarist Alexander Kloster Jensen skal trekkes fram som en enorm musikalsk kraft i bandet. I tillegg til Ricochets sysler også gitaristen med det vanvittig stilige bandet My Midnight Creeps sammen med Madrugadas Robert Burås på vokal og gitar. My Midnight Creeps kan på mange måter beskrives som der Madrugada, Ricochets og skitten saksofon-blues møtes musikalsk, og da sier det seg sjøl at dette er tøft. Ricochets spiller på Kulturhuset 3. mars og Madrugada samme sted 10. mars.

Kryssfolkelig kulturmusikk

Live Foyn Friis (20) samler utvekslingsstudenter på musikkhøyskolen til integreringskonsert med internasjonal folkemusikk.

TEKST: GOTTFRIED GUNDERSEN
FOTO: GOTTFRIED GUNDERSEN

Vi møter Live Foyn Friis (20) en fredag ettermiddag i kaféen på Driv, dagen etter at hun sjarmerte en fullsatt café med norske folketonar på "Hugins report". Vi er her for å høre om hennes nyeste fritidsprosjekt, "Celebrate diversity", et konsertarrangement for å integrere de internasjonale utvekslingsstudentene ved musikkonservatoriet i Tromsø i studentmiljøet på Høgskolen. Live kommer opprinnelig fra Bærum utenfor Oslo, og går første året på rytmisk sang ved konservatoriet. Hun er født inn i en musikerfamilie og har drevet med musikk hele

livet, og fant det derfor naturlig å fortsette med det i utdannelsen også.

Nye arrangement

Hun forteller at grunnideen til prosjektet sprang ut fra at hun og hennes venninne, Kjersti Kvæle, syntes det var lite kontakt mellom den klassiske og rytmiske linjen ved skolen, og at et samarbeidsprosjekt ville føre til bedre samarbeid og forståelse for musikken.

Ut av dette er det kommet et prosjekt der studenter fra 6-7 land har funnet frem folketonar og klassiske sanger fra hjemlandet. Live og Kjersti har så skrevet ut nye arrangement og prøvd å gi musikken en ny kledning samt et bredere uttrykk. Resultatet er ifølge den unge arrangøren en meget sammensatt og variert konsertopplevelse. Av ting det er verdt å få med seg er blant annet indisk musikk fremført på klassiske europeiske instrumenter: en blåsekvartett med både fagott, obo og saksofon. Av andre

instrumenter er det meste av klassisk presentert, med sang, klaver, violin, gitar, og rytmeinstrumenter.

Det har ikke vært noe problem å rekruttere musikere og initiativet er blitt hilst meget velkommen av de internasjonale studentene.

Rødvin

Live mener denne konserten er en perfekt anledning til å drikke rødvin og høre på tradisjonell musikk på en ny måte. Arrangementet går av stabelen i kaféen på driv torsdag 02.03.06 kl 19.30 og det er gratis inngang.

Dette er ikke noe hun tenker å gjenta, selv om hun ikke ser bort i fra det, sier den livlige 20-åringen mens hun drikker opp latten sin.

Kulturredaktør
Andreas Myrvold

MENS VI VENTER PÅ VERDENS UNDERGANG

Amputere blåkopier

Nå skal det reverseres. Det er ingen vei tilbake, men minst to veier fremover. Høyre eller venstre, stien eller motorveien. Sannheten har kommet frem, så det er ikke mulig å forholde seg uanfektet. Det beste man kan gjøre er å la seg selv kompletteres i skyggen av det godes ide. Før eller siden må du velge side, likegyldighet er som kjent det motsatte av kjærlighet. Ikke gi slipp, ikke gi opp. Kom nærmere, det er bare å hviske ditt eget navn, du er velkommen til å bli så lenge du vil.

Som en tyv i natten kommer alt tilbake på en gang, om du tør å sjekke det ut, eller ikke. Men du må gjerne løpe og gjemme deg inne i dine egne trygge tankekonstruksjoner. Sannheten får deg til å skjelve, du vet jeg har rett. Løp for livet. Noen ganger skulle man kanskje tro det var bedre å være død. Men dette er ikke en film, de eneste lykkelige sluttene her er de du kan velge selv. Det beste er nok å starte på nytt, vaske snøen i Blenda og smelte vekk det som blir til overs.

Dette er ting som må komme på trykk, dette er mer enn ideer, dette er definitivt ikke kødd, dette er det du leter etter, men kanskje du ikke vet det ennå. La meg derfor minne deg på at Gabriel og de andre står parat med basunene. Tiden er knapp, men det kan sikkert tilgives at det somles litt i krokene, selv om toget vel og merke kommer til å forlate stasjonen i samme øyeblikk som de nye rutetidene lanseres. Det er nemlig de uinviterte tyvene som skaper forvirring og kaos.

Det nye ønsket er å forsvinne i dypet. Drukne i havet, bade i lyset. Kutte vekk koldbranninfiserte kroppsdeler, og drenere forgiftet blod. Man må beskyttes mot seg selv, og innhylles i røyken fra brennofferet. Rist hjertet selv om de mørke skyene skygger for solen. Gjennom tåkeheimen kan stjernene skimtes, og spørsmålet er om du vil satse på gatelysene eller de fjerne drømmene. Kom igjen, du har bare deg selv å svare for, og kanskje et par millioner andre. Carpe Deus.

Diverse

Fullt På Høyde

Mandager, 17.30 til 20.00
Koret trenger folk til alle stemmegrupper, og ønsker alle engasjerte velkommen. De har øvinger mandager fra og et variert repertoar. Interesserte kan ta kontakt per e-post på fullt_paa_hoyde@hotmail.com

Lille Lørdag

01.03.06
Driv
Hver onsdag er det lille lørdag på Driv. Et fin-fint arrangement.

Hunden i høyet

Nesten hver dag, 20:00
Hålogaland teater
Har som sagt fått massiv positiv kritikk

Lørdagsuniversitetet – Ya habbi - min elskede

04.03.06, 13:00
Driv
Islamske historier og fablerier om kjærlighet.

Stand up – Jon Schau

04.03.06
Driv
Del av drivs stand-up serie i vår. Det er sånne ting som dette man fort vekk vinner billetter til på lille lørdag.

Explore Luxury

04.03.06
Lillescenen, Kulturhuset
Kunstutstilling

New Amigos

07.03.06, 18:00
Driv
Språkspill og morro.

Elektriske fugler

08-10.03.06
Hålogaland Teater
Samtidsdanseteater

Torsdagsvin

09.03.06
Driv
Hver torsdag er vinen litt billigere i cafeen på driv.

Honningsvågrevyen

10.03.06
Rica Ishavshotel
"Sprer seg som ild i tørt hår" heter det visst, dette stykket, eller revyen eller hva det nå måtte være. Neida. Joda.

Film

Svein og rotta

03.03.06
Fokus kino
Barnefilm om rotter. Det er vel ikke noen særlig fare for at noen blir tatt rotta på da, skulle man tro, filmens målgruppe tatt i betraktning.

Barnet

03.03.06
Fokus kino
Eh. Å selge et barn er vel kanskje ikke det man gjør uten videre.

En dag uten krig

03.03.06
Fokus kino
Historien som alle kjenner til, men ingen har fått høre alle detaljene om. Joda, 1.juledag 1914, midt i krigens hete, spilte de fotball mellom skyttergravene.

Syriana

10.03.06
Fokus kino
Politisk thriller av George Clooney.

Den rosa panteren

10.03.06
Fokus kino
Steve Martin tolker den legendariske Inspektør Closeau.

Underworld: Evolution

10.03.06
Fokus kino
Feiden mellom vampyrer og varulver fortsetter, bare at nå skjer det en slags evolusjon. Flott filmplakat. Var det noen som sa Brood War?

Nære og kjære

10.03.06
Fokus kino
Uma "The Bride" Thurman i romantisk komedie? Ehhh...tja.

Konsert

Lords of Altamont

01.03.06
Blårock
Fyttirakkern. Med originalmedlemmer fra MC5 og The Cramps og greier. Dette må jo bli fett. Men Altamont hva er det? Et fjell utenfor Alta?

Bjørn Eidsvåg

02.03.06
Storsalen, Kulturhuset
Hm. 290 kroner for å sjå gammel mann. Tja.

Monsters of rock

02.03.06
Driv
Det blir jo covering av kjente rockeband da vettu. Sikkert fett det her, visstnok fire band.

Miksha

02.03.06
Kaos
Dette bandet er en slags industri-metal greie. Var med på den såkalte "New Norway-tour" med Turdus Musicus for et par år siden.

Madrugada

03.03.06
Kulturhuset
Joda, det er utsolgt, men hvis du likevel ikke har billett, så kan det jo bare rubbes inn!

Savina Yannatou

04.03.06, 21:00
Kulturhuset
Jazzsangerinne.

Dansegalla

04.03.06
Scandic
Hvis du er sur og lei for ikke å ha fått med deg Madrugada, kan du jo dra hit istedet!

Vishnu

06.03.06
Blårock
Releaseparty på skiva til Tromsøbandet som alle ikke kan mislike. Her er det møteplikt.

Ricochets

10.03.06
Verkstedet
Fett band, fet vokalist, fet konsert.

Don Juan

10.03.06
Kulturhuset
Opera av han Wolfgang.

Ning

15.03.06
Lillescenen, Kulturhuset
Nye ferske komponister.

Nord-Norgebanen

U

Høyest og drøyet side 5-10